

KYMENLAAKSON AMMATTIKORKEAKOULU
Sosiaalialan koulutusohjelma / sosiaalinen kuntoutus

Henni Tommola

”TEHKÄÄ JOTAAN SEN KIUSAAMISEN SUHTEEN” - KARTOITUS KOUVO-
LAN KAUPUNGIN KOULUNUORISOTYÖSTÄ OPPILAIDEN NÄKÖKULMAS-
TA

Opinnäytetyö 2012

TIIVISTELMÄ

KYMENLAAKSON AMMATTIKORKEAKOULU

Sosiaalialan koulutusohjelma / Sosionomi AMK

TOMMOLA, HENNI

”Tehkää jostaan sen kiusaamisen suhteen” - Kartoitus Kouvolan kaupungin koulunuorisotyöstä oppilaiden näkökulmasta

Opinnäytetyö

40 sivua + 2 liitesivua

Työn ohjaaja

Lehtori Johanna Kaarlela

Toimeksiantaja

Kouvolan kaupunki, Perusnuorisotyö

Joulukuu 2012

Avainsanat

Nuorisotyö, koulunuorisotyö, koulukiusaaminen, oppilashuolto, koulu

Opinnäytetyössä on tutkittu Kouvolan kaupungin koulunuorisotyötä oppilaiden näkökulmasta. Työn tavoitteena on selvittää oppilaiden mielipide koulunuorisotyöstä. Tarkoituksena on selvittää mitä koulunuorisotyön pitäisi nuorten mielestä pitää sisällä ja onko sille tarvetta.

Tutkimus on pääosin määrällinen, mutta sisältää osia laadullisesta tutkimuksesta. Aineisto on kerätty strukturoidulla kyselylomakkeella ja aineisto on käsitelty ristiintaulukoinnin ja diagrammien avulla. Avoimet kysymykset on analysoitu käyttäen apuna sisällönanalyysiä. Kyselyyn vastasi 737 nuorta.

Nuorille oli tärkeää, että koulussa on oma nuorisotyöntekijä. Nuoret kokivat, että koulunuorisotyöntekijän tulisi olla lähes joka päivä koululla. Tärkeimpiä nuorisotyöntekijän työtehtäviä koululla oppilaiden mielestä olivat kiusaamiseen puuttuminen, nuorten kanssa jutteleminen ja kuuntelu, auttaminen, tapahtumien ja ohjelman järjestäminen. Nuoret kokivat, että nuorisotyöntekijät ovat helposti tavoitettavissa.

Tutkimus osoittaa, että koulunuorisotyöntekijöitä tarvitaan yläkouluilla. Nuoret tarvitsevat luotettavaa ja kuuntelevaa aikuista koulussa.

ABSTRACT

KYMENLAAKSON AMMATTIKORKEAKOULU

University of Applied Sciences

Social Care

TOMMOLA, HENNI

”Do Something about about Bullying” - Mapping of Youth Work from the Student’s Point on View in the City of Kouvola

Bachelor’s Thesis

40 pages + 2 pages of appendices

Supervisor

Johanna Kaarlela, Senior Lecturer

Commissioned by

City of Kouvola, Youth Work

December 2012

Keywords

Youth work, youth work at school, bullying, student welfare, school

The study is about youth counselling in the city of Kouvola from the student’s point of view. This study tried to find out the students’ opinion on youth counselling in the school, what that includes and to find out if it is necessary.

This study is mostly quantitative, but includes parts of qualitative methods. Data has been gathered by structured question forms and it has been processed by cross-tabling and diagrams. Open questions have been analyzed by a content analysis.

The results show that students find it important to have a youth councillor in their own school. They have experienced that this kind of councillor should be available almost every day at school. Councillor’s most important tasks at school, in the students’ opinion, are to interrupt bullying, talking with young people, listening to them, helping and organizing happenings and events. According to the results, the students have experienced that the youth councillors have been available for them.

This study stands for that there is a need for youth councillors of their own in secondary school. Extra adults, trustworthy who have time to listen are needed by students in schools.

SISÄLLYS

TIIVISTELMÄ

ABSTRACT

1	JOHDANTO	5
2	NUORISOTYÖ	6
	2.1 Nuorisotyön tehtävä	6
	2.2 Nuorisotyö Kouvolan kaupungissa	7
3	NUORISOTYÖ KOULUSSA	8
	3.1 Koulunuorisotyön tehtävät	8
	3.2 Aiemmat tutkimukset	10
4	KOULU KASVUN TUKENA	11
	4.1 Koulun kasvatustehtävä	11
	4.2 Oppilashuolto	12
	4.3 Koulukiusaaminen	12
5	TUTKIMUKSEN TOTEUTTAMINEN	15
	5.1 Tutkimusmenetelmät	15
	5.1.1 Otanta	17
	5.1.2 Kyselylomake	17
	5.2 Työn eettisyys ja luotettavuus	18
6	TUTKIMUSTULOKSET	19
7	TULOSTEN TULKINTA	32
8	POHDINTA	37
	LÄHTEET	38
	LIITTEET	

Liite 1. Kyselylomake

1 JOHDANTO

Koulunuorisotyö on melko uusi työmuoto Suomessa. Kouvolan kaupungissa koulunuorisotyötä on tehty vain muutama vuosi. Koulunuorisotyöllä pyritään tukemaan nuorten kasvua ja ennaltaehkäisemään ongelmia. Työmuoto hakee edelleen muotoaan ja sitä tehdään eri paikoissa hyvinkin eritavalla.

Olen tutkinut opinnäytetyössäni Kouvolan kaupungissa tehtävää koulunuorisotyötä ja sen tärkeyttä oppilaiden näkökulmasta. Opinnäytetyön tarkoitus on selvittää oppilaiden mielipide siitä, onko Kouvolan yläkouluilla tarvetta koulunuorisotyöntekijöille ja millaiselle toiminnalle olisi tarvetta ja miten tällä hetkellä tarpeisiin on pystytty vastaamaan. Tutkimus on tehty, koska tästä näkökulmasta ei ole ennen Kouvolan koulunuorisotyötä tarkasteltu. Työn tilaajana on ollut Kouvolan kaupungin perusnuorisotyö. Aiheen tutkimiseen on ollut tarvetta Kouvolassa, jotta koulunuorisotyötä pystyttäisiin kehittämään ja työntekijöiden työnkuvaa yhtenäistämään. Oppilaiden näkökulman tutkimisella olen pyrkinyt osoittamaan, että koulunuorisotyölle on tarvetta Kouvolan kaupungissa ja nuorisotyötä pitäisi ehdottomasti jatkaa sekä kehittää.

Tutkimuksen tulosta käytetään koulunuorisotyöntekijöiden työnkuvan kehittämiseen. Tärkeää on, että työnkuvan kehittämisen ansiosta pyrittäisiin parantamaan oppilaiden hyvinvointia, jotta he saisivat parhaan mahdollisen tuen koulussa. Iso-Britannian Kentissä koulunuorisotyön tekemistä on vaikeuttanut koulun rehtorin näkemys nuorisotyöstä sekä nuorisotyöntekijän rooli kouluyhteisössä (Tasanko 2007, 31). Samanlaisia vaikeuksia on ollut myös Kouvolassa, minkä vuoksi opinnäytetyölläni on tärkeä rooli koulunuorisotyön kehittämisessä.

Valitsin opinnäytetyön aiheeksi koulunuorisotyön tutkimisen, koska olen tehnyt opiskelujeni toisen harjoittelujakson osittain koulunuorisotyössä ja aihe on alkanut silloin kiinnostaa minua. Päästessäni seuraamaan useamman nuorisotyöntekijän työtä koululla koin, että koulunuorisotyöntekijöiden työnkuva kaipaisi jonkinlaista yhtenäistämistä. Koululla työskentelevät nuorisotyöntekijät ovat olleet myös kiinnostuneita tietämään oppilaiden näkökulman heidän tekemäänsä työhön, jotta voisivat kehittyä itse työntekijöinä.

Opinnäytetyö on pääsääntöisesti kvantitatiivinen eli määrällinen tutkimus, mutta sisältää osia kvalitatiivisesta eli laadullisesta tutkimuksesta. Aineisto kerätään kyselylomakkeella ja tulokset syötetään SPSS-ohjelmaan.

Opinnäytetyö alkaa aiheeseen liittyvällä teorialla, jossa avaan muun muassa käsitteitä nuorisotyöstä, koulussa tehtävästä nuorisotyöstä, oppilashuollosta ja tutkimuksessa suureen rooliin nousseesta koulukiusaamisesta. Sen jälkeen esittelen tutkimusprosessiani. Tutkimusprosessissa esittelen käyttämiäni tutkimusmenetelmiä, tutkimuskysymykset sekä arvoin työni luotettavuutta. Tutkimustulokset on esitelty sanallisesti ja merkittävimmät huomiot esitetty diagrammeilla. Tulosten tulkinta ja oma pohdinta löytyy tutkimuksen lopusta.

2 NUORISOTYÖ

2.1 Nuorisotyön tehtävä

Nuorilla tarkoitetaan nuorisolaisissa alle 29-vuotiaita. Nuorisolaki 72/2006 määrittelee nuorisotyön olevan työtä, jonka avulla tuetaan nuorten kasvua ja itsenäistymistä sekä vuorovaikutusta sukupolvien välillä. Nuorisotyöllä edistetään nuorten sosiaalista vahvistumista sekä kansalaisaktiivisuutta. Lailla pyritään myös parantamaan nuorten kasvu- ja elinoloja nuorisopolitiikan keinoin. Lain tavoitteiden lähtökohtana ovat yhteisöllisyys, yhteisvastuu, yhdenvertaisuus, tasa-arvo, monikulttuurisuus, kansainvälisyys, terveet elämäntavat, ympäristön ja elämän kunnioittaminen. (Nuorisolaki 27.1.2006/72.) Nuorisotyötä ohjaavat myös muun muassa kuntalaki, perustuslaki, lapsi- ja nuorisopolitiikan kehittämisohjelma sekä lasten, nuorten ja perheiden hyvinvoinnin politiikkaohjelma. Yleissopimus lasten oikeuksista on myös tärkeä osa nuorisotyötä ja sen toteuttamista.

Kuntien nuorisotyön tehtäviin kuuluvat nuorten kasvatuksellinen ohjaus, toimitilojen ja harrastusmahdollisuuksien tarjoaminen, erilaiset tieto- ja neuvontapalvelut, nuorisoyhdistysten tukeminen, liikunnallinen, kulttuurinen, kansainvälinen ja monikulttuurinen nuorisotoiminta, ympäristökasvatus sekä tarpeen vaatiessa nuorten työpajatoiminta ja etsivä nuorisotyö. (Walldén 2011.) Nuorisotyö on kasvatusta, mutta sitä ei

ohjaa minkäänlainen kasvatussuunnitelma, joten sitä pidetään ns. epävirallisena kasvatuksena (Soanjärvi 2011, 100).

Nuorisotyö voidaan jakaa neljään eri funktioon eli perustehtävään: sosialisatio-, personalisaatio-, kompensatio- ja resursointi- ja allokointifunktio. Sosialisatiofunktiolla pyritään liittämään nuori oman lähiyhteisön, yhteiskunnan ja kulttuurin jäseneksi. Nuorille opastetaan vallitsevan kulttuurin perusarvoja ja normeja sekä toimintamalleja, jotka mahdollistavat nuoren sopeutumisen yhteiskuntaan sekä osallistumisen yhteiskunnalliseen kehittämiseen ja uudistamiseen. Sen avulla pyritään kasvattamaan nuorten yhteiskunnallista aktiivisuutta, yhdessä päättämistä, kokoustaitoja, vastuuta ja niin edelleen. Personalisaatiofunktion tehtävä on tukea ja ohjata nuorten persoonallista kasvua ja terveen minäkuvan luomista ilman pakkoa sekä luoda innostavia oppimiskokemuksia. Tässä perustehtävässä on huomioitava nuori yksilönä ja kokonaisvaltaisesti sekä kuunneltava ja kunnioitettava nuorta. Kompensatiofunktiossa pyritään korjaamaan kahden ensimmäisen funktion puutteita. Toisin sanoen pyritään auttamaan niitä nuoria, jotka tarvitsevat jonkinlaista apua elämänhallinnassaan, yhteiskuntaan sopeutumisessa, omassa persoonallisuuden kasvussa tai esimerkiksi tasa-arvoon ja yhdenvertaisuuteen liittyvissä vaikeuksissa. Neljäs funktio, resursointi- ja allokointifunktio on nuorisopolitiikka. Resursointi tarkoittaa tässä voimavaroja ja allokointi voimavarojen suuntaamista. Tämän tehtävän tarkoituksena on vaikuttaa julkiseen hallintoon ja poliittiseen päätöksentekoon nuorten elinolojen parantamiseksi. (Hirvonen 2009, 52 - 54; Nieminen 2007, 21 - 25.)

Nuorisoyhdistykset ja -järjestöt tekevät kunnallisen tason lisäksi nuorisotyötä.. Tällaisia nuorisotyötä tekeviä yhdistyksiä ja järjestöjä ovat esimerkiksi Suomen Partiolaiset, Mannerheimin Lastensuojeluliitto ja Suomen Punainen Risti, myös seurakunnat tekevät myös omaa nuorisotyötään.

2.2 Nuorisotyö Kouvolan kaupungissa

Kouvolan kaupungin nuorisopalvelut jakautuvat perusnuorisutyöhön, erityispalveluihin, tiedotukseen ja vaikuttamiseen sekä OTE Nuorten työpajoihin. Perusnuorisutyöhön kuuluu nuorisotalotyö, koulunuorisotyö, verkkonuorisotyö, kerho-, retki- ja leirit toiminta sekä kansainvälinen nuorisotyö. Erityispalveluyksikkö Motiimi tarjoaa muun muassa erityisnuorisotyötä, ehkäisevää päihdetyötä, syrjäytymisen ehkäisyä, vanhemmuuden tukemista ja monikulttuurisuuden tukemista. Tiedotus ja vaikuttaminen

yksikkö Majakka tarjoaa tieto- ja neuvontapalveluja kunnan asukkaille. OTE Nuorten työpajat tarjoavat työpajatoimintaa 17 - 28-vuotiaille kouvolalaisille nuorille kolmessa eri työpajassa, myös etsivää nuorisotyötä tehdään tämän yksikön alaisuudessa. (Nuorisopalvelut 2012.)

3 NUORISOTYÖ KOULUSSA

3.1 Koulunuorisotyön tehtävät

Koulussa tehtävän nuorisotyön tavoite on vahvistaa koulun yhteisöllisyyttä, ja siten tukea koulun työrauhaa, sekä häivyttää luokka-asteiden rajoja. Tarkoitus on tehdä nuorisotyötä tutuksi kouluissa. Moniammatillisuus, välinpitämättömyyden torjunta ja nuorten tukeminen ovat tärkeitä tavoitteita. (Nuorisotyö koulussa -hanke.)

Koulunuorisotyöntekijän tehtävänä on ennaltaehkäisevä toiminta sekä koulun työrauhan turvaaminen. Monilla kouluilla järjestetään välituntitoimintaa niin koulunuorisotyöntekijän toimesta kuin yhdessä oppilaiden kanssa. Kaikella toiminnalla pyritään ehkäisemään syrjäytymistä. Koulunuorisotyöntekijä voi toimia joskus opettajan työparina luokassa, esimerkiksi pitämällä työrauhaa yllä. Lisäksi seksuaali- ja päihdekasvatusoppitunneilla ja muilla teematunneilla koulunuorisotyöntekijä on mukana. Joissakin kouluissa järjestetään erilaisia kerhoja ja pienryhmiä, kuten tyttöryhmät, tsemiryhmät, kuutoskerho ja niin edelleen. Koulunuorisotyöntekijä on mukana nivelvaiheissa, joissa oppilaat vaihtavat koulua. Tällaisia nivelvaiheita ovat alakoulusta yläkouluun siirtyminen, jolloin kuudesluokkalaiset käyvät tutustumassa yläkouluun. Seitsemäsluokkalaisille järjestetään ryhmätyökset, joiden tavoitteena on saada luokka tuntemaan toisensa ja lisätä yhteenkuuluvuuden tunnetta. Koulunuorisotyöntekijät järjestävät ryhmäytys-päivät syksyisin yhdessä nuorisopalveluiden muun henkilökunnan avulla. Yhdeksäsluokkalaiset käyvät tutustumassa toisen asteen koulutuksiin. Koulunuorisotyöntekijä on myös mukana vanhempainilloissa. Koulunuorisotyöntekijän työnkuvaan kuuluu hyvin suurella osuudella oppilaiden henkilökohtainen kohtaaminen ja yksilökeskustelut, joissa voidaan esimerkiksi ohjata muiden palvelujen piiriin tai olla kuunteleva aikuinen. Monien koulunuorisotyöntekijöiden työnkuvaan kuuluu olla mukana tukioppilas- ja oppilaskunnan toiminnassa. Oppilashuoltoryhmässä koulunuorisotyöntekijä on mukana muun muassa puuttumassa kiusaamiseen. Monet Kou-

volan kaupungin yläkouluista ovat mukana KiVa Koulussa, eli kiusaamisen vastaisessa toimenpideohjelmassa. Versokoulutuksia (vertaissovittelu) on myös järjestetty koulunuorisotyöntekijän kautta. (Kouvolan koulunuorisotyö.)

Kymmenen Kouvolan kaupungin perusnuorisotyön nuoriso-ohjaajaa työskentelee nuorisotalonsa lähikoululla 8 - 16 tuntia eli noin 2 - 3 päivää viikossa. Yhdeksän kouluista on yläkouluja ja yksi on ammattikoulu. Koulun nuorisotyöntekijän tarkoituksena on olla koululla lisääikäinen, jolla on aikaa kohdata nuoria. Hän on helposti lähestyttävä, joten nuorten on helppo ottaa häneen kontaktia koulussa. Nuoriso-ohjaajasta tulee helposti tuttu, mikä alentaa kynnystä osallistua myös muuhun nuorisopalveluiden toimintaan. (Nuorisotyö koulussa -hanke.)

Kunnallisessa nuorisotyössä ei ole ollut virallisia maanlaajuisia koulutuksellisia pätevyysvaatimuksia vuoden 1995 jälkeen, nuorisotyönlain määrittelemänä (Soanjärvi 2011, 29 - 30). Siksi nuorisotyötä voi tehdä hyvinkin erilaisella koulutustaustalla. Kouvolassa nuorisotyöntekijöiltä vaaditaan toisen asteen nuoriso- ja vapaa-ajan ohjaajan perustutkinto tai korkeakoulututkintona sosionomin tai yhteisöpedagogin AMK-tutkinto. Nuorisotyötä tehdään kouluilla eri muodoissa ja eri nimikkeillä. Laissa ei ole määritelty, että kouluissa pitäisi olla oma nuorisotyöntekijä. Nuorisotyötä kouluilla tehdään eri ammattinimikkeillä, kuten sosionomi, yhteisöpedagogi sekä nuoriso-ohjaaja, ja sitä tehdään eri kunnissa eri tavalla. Kouvolan kaupungissa kouluilla tehtävässä nuorisotyössä on koulukohtaisia eroavaisuuksia, sillä kouluilla on erilaisia tarpeita ja jokainen koulunuorisotyöntekijä tekee työtään omalla persoonallaan. Koulussa tehtävää nuorisotyötä ohjaa nuorisolain lisäksi myös perusopetuslaki, jonka mukaan jokaisella oppilaalla on oikeus saada maksutta tarvittava oppilashuolto, jolla tarkoitetaan oppilaan hyvän oppimisen, hyvän psyykkisen ja fyysisen terveyden sekä sosiaalisen hyvinvoinnin edistämistä ja ylläpitämistä sekä niiden edellytyksiä lisäävää toimintaa (Perusopetuslaki 21.8.1998/628).

Humanistisessa ammattikorkeakoulussa on meneillään Opetus- ja kulttuuriministeriön rahoittama Uusiutuva koulu ja nuorisotyö -hanke (2011 - 2013). Hankkeella tavoitellaan uutta tietoa ja kokemuksia nuorisotyön ja koulun yhteistyöstä. Tavoite on kehittää selkeää työnkuvaa koulunuorisotyöntekijälle sekä selvittää nuorisotyön tarvetta koulussa. (Kolehmainen 2012.)

3.2 Aiemmat tutkimukset

Aiempiä tutkimuksia koulunuorisotyöhön liittyen löytyy viimeisen kolmen vuoden ajalta jonkin verran. Aihetta on tutkittu muun muassa eri ammattialojen edustajien suhteen, eli millaisella koulutuksella voisi työskennellä koulussa; sosionomi, nuorisotyöntekijä, yhteisöpedagogi ja niin edelleen. Kouvolassa ei ole ennen tutkittu aihetta kysymällä oppilaiden mielipidettä.

Aiempiä tutkimuksia Kouvolan koulunuorisotyöstä on tehnyt Kirsi Pohjola tutkimuksessaan Nuorisotyö koulussa - Nuorisotyö osana monialaista oppilashuoltoa. Hän on tutkinut nuorisotyötä koulussa seuraamalla koulunuorisotyöntekijän työskentelyä ja haastatellut opettajia. Pohjola on havainnut tutkimuksessaan, että nuoret tarvitsevat luotettavaa, aikuista juttukaveria ja kuuntelijaa. (Pohjola 2010.)

Kouvolan kaupungin koulunuorisotyötä on tutkinut myös Anne Pänkäläinen (2011). Hän on tutkinut, millaisia ammatillisia valmiuksia koulunuorisotyöntekijöiltä vaaditaan. Tutkimuksesta nousee esille koulunuorisotyöntekijältä vaadittuja tärkeitä ominaisuuksia: ”- - koulunuorisotyöntekijät ovat yhteistyökykyisiä ja toimivat taitavasti moniammatillisissa verkostoissa. He ymmärtävät oman ammatillisuutensa rajat ja pysyvät myöntämään ammattitaidon puutteet ja ohjaamaan nuoren eteenpäin toiselle ammattilaiselle. Hyvän koulunuorisotyöntekijän tärkeimmät luonteenpiirteet ovat oikeudenmukaisuus ja helposti lähestyttävyyys. Koulunuorisotyöntekijöillä on myös rohkeutta opettajan ja nuoren kohtaamiseen, mikä kouluympäristössä on elinehto hyvälle työskentelylle.” (Pänkäläinen 2011.)

Mervi Hotakka (2012) on omassa opinnäytetyössään arvioinut koulunuorisotyön tarvetta Mikkelissä. Hänen tekemänsä tutkimus osoittaa, että koulunuorisotyölle on tarvetta. Koulunuorisotyö vähentää muun koulun henkilökunnan kuormitusta, parantaa luokkahenkeä ja tukee nuorten kasvua kokonaisvaltaisesti.

Joensuussa on tutkittu oppilaiden näkemystä koulunuorisotyöhön Anniina Löytösen (2011) opinnäytetyössä. Joensuussa nuoret kaipaavat turvallista aikuista, joka kuuntelee ja auttaa tarvittaessa. Tapahtumien järjestäminen ja oppimisen tukeminen kuuluu nuorten mielestä koulunuorisotyöntekijän työnkuvaan.

Humakin opiskelija Emma Siekkinen (2010) on opinnäytetyössään, Linkki, liima ja äänitorvi : Koulunuorisotyön tavoitteet ja työn tuoma lisäarvo, tutkinut koulunuorisotyötä asiantuntijoiden kautta. Tutkimus osoittaa, että koulunuorisotyöllä edistetään nuorten hyvinvointia ja tuetaan nuoria kokonaisvaltaisesti. Koulunuorisotyöntekijä toimii nuorten asioiden esiintuojana ja linkkinä eri toimijoiden välillä.

4 KOULU KASVUN TUKENA

4.1 Koulun kasvatustehtävä

Perusopetuksella on niin opetus- kuin kasvatustehtäväkin. ”Perusopetuksen on annettava mahdollisuus monipuoliseen kasvuun, oppimiseen ja terveen itsetunnon kehittämiseen, jotta oppilas voi hankkia elämässä tarvitsemiaan tietoja ja taitoja, saada valmiudet jatko-opintoihin ja osallistuvana kansalaisena kehittää demokraattista yhteiskuntaa. (Perusopetuksen opetussuunnitelman perusteet 2004.)

Moniammatillinen yhteistyö näkyy koulujen arjessa. Moniammatillinen yhteistyö on tärkeää, jotta oppilaille pystytään tarjoamaan parasta mahdollista tukea. Tällaiseen yhteistyöverkostoon kuuluvat kaikki koulun kanssa yhteistyötä tekevät asiantuntijat ja oppilaiden kasvusta vastaavat tahot, kuten perheet. Asiantuntijoita voivat olla esimerkiksi poliisi, sosiaaliviranomaiset, psykologi, lääkäri ja nuorisohjaaja. Usein koulun oppilashuolto on hyvin monialaista ja -amatillista. (Wallin 2011, 109 - 110.) Asiakslähtöisyys nousee yhdeksi tärkeimmistä lähtökohdista moniammatillisessa yhteistyössä. Oppilaat tulee kohdata kokonaisvaltaisesti, yksilöinä. Jotta oppilasta voidaan auttaa parhaalla mahdollisella tavalla, on tärkeää koota yhteistyöverkoston tiedot ja näkökulmat yhteen, huomioiden asiakkaan muut verkostot. Rajojen ylittäminen on joskus asiakkaan edun mukaista. (Isoherranen 2005, 14 - 16.)

Nuorisotyön asema on ollut moniammatillisessa yhteistyössä heikko ja nuorisotyöntekijöiden ammatillista osaamista ei ole pidetty arvossa. Nuorisotyöntekijä on kuitenkin usein se, jolla on paljon sellaista tietoa nuorista, joka ei koulumaailmassa tule esiin. Nuorisotyöntekijä on usein nuoren luottoaikuinen. Nuorisotyö ja sosiaalityö täydentävät toisiaan. Yhdessä ne muodostavat vahvan, asiantuntevan ja ammatillisen verkoston. (Hirvonen 2009, 56 - 58.)

4.2 Oppilashuolto

Perusopetuslaki edellyttää oppilashuollon järjestämisen ja sen järjestämiseen osallistuvat kaikki koulun aikuiset. Opetussuunnitelmassa määrätään oppilashuollon järjestämisestä (Tilus 2004, 153). Psykososiaalinen oppilashuolto on koulukuraattorin ja koulupsykologin toteuttamaa oppilashuoltotyötä. Oppilashuoltotyössä toimivat rehtori, opettajat, koulunuorisotyöntekijät, koululääkäri, kouluterveydenhoitaja ja lisääntyvästi myös mielenterveyshoitajat. Oppilashuoltoryhmällä tarkoitetaan koulussa työskentelevää moniammatillista työryhmää, joka toteuttaa ja koordinoi oppilashuoltoa. (Viemerö.)

Oppilashuollon tarkoitus on edistää oppilaiden oppimista sekä psyykkistä, fyysistä ja sosiaalista hyvinvointia. Se on ennaltaehkäisevää ja moniammatillista työtä (Tilus 2004, 153). Sen tavoitteena on luoda oppilaille turvallinen ja terve oppimisympäristö, ehkäistä syrjäytymistä, turvata mielenterveyttä sekä edistää koko yhteisön hyvinvointia yksilöllisellä ja yhteisöllisellä tasolla (Kurki, Nivala & Sipilä-Lähdekorpi 2006, 120).

Hyvä oppilashuolto perustuu varhaiseen puuttumiseen. Oppilashuoltoryhmässä otetaan jokin koulun oppilaaseen liittyvä huoli esiin, mikäli tilanne ei korjaannu keskusteltaessa oppilaan ja tämän vanhempien kanssa. Tarvittaessa mukaan pyydetään sosiaaliviranomaisia tai esimerkiksi psykiatrian asiantuntija. Jos oppilaasta ei huolehdi kotona tai oppilas käyttäytyy erityisen huonosti piittaamatta laeista ja säännöistä, on koulun velvollisuus tehdä lastensuojeluilmoitus. Tällöin oppilashuoltoryhmä on ilmoituksen tekijänä. (Hietala, Kaltiainen, Metsärinne & Vanhala 2010, 66.)

4.3 Koulukiusaaminen

Koulukiusaaminen on toistuvasti yhtä tai useampaa henkilöä kohtaan tapahtuvaa tahallista mielen pahoittamista, harmin tai haitan aiheuttamista (Salmivalli 2010, 12 - 13). Kiusaaminen on tarkoituksellista henkistä, ruumiillista tai sosiaalista väkivaltaa. Kiusaajan ja kiusatun välillä vallitsee usein epätasapaino. Fyysinen epätasapaino tarkoittaa, että kiusattu on vahvempi tai isokokoisempi kuin kiusattu. Henkinen epätasapaino syntyy, kun kiusaaja on alistava, sanavalmis tai manipuloiva, kun taas kiusattu on hiljainen, epävarma tai pelokas. Sosiaalinen epätasapaino syntyy, jos kiusaajalla on enemmän kavereita, jotka tukevat kiusaajaa tai ovat puolueettomia. (Hamarus 2008,

12.) Kiusaamiseksi ei luokitella sitä, jos kahdella saman vahvuisella ja tasoisella henkilöllä on jonkinlaista erimielisyyttä. Kiusaaminen on järjestelmällistä vallan väärinkäyttöä. Kiusaajalla on valta-asema, jonka avulla pyrkii aiheuttamaan kärsimystä toisille omaksi hyödykseen tai tyydytyksekseen. (Lines 2007, 18.) Kiusaajalla siis on usein jonkinlaista valtaa tai voimaa, jolla saa alistettua kiusatun (Salmivalli 2010, 13).

Kiusaaminen voi olla suoraa ja epäsuoraa. Suoraa kiusaamista on kiusaajan tekemät ikävät teot suoraan kiusatulle, esimerkiksi lyöminen, potkiminen, haukkuminen ja ilkkinen. (Hamarus 2008, 45.) Fyysinen kiusaaminen on helppoa havaita, mutta usein se pyritään tekemään huomaamattomasti, jottei siitä jäisi kiinni. Fyysistä kiusaamista on kiusatun tavaroiden piilottaminen tai heittäminen, estäminen, ”vahingossa” tönäiseminen ja kiinnikäymiset. (Höistad 2003, 85.) Epäsuoraa kiusaamista on esimerkiksi selän takana puhuminen, juorujen levittäminen tai eristäminen porukasta (Hamarus 2008, 45). Epäsuoran kiusaamisen voi jaotella myös hiljaiseksi kiusaamiseksi, jolloin se voi olla ilmeilyä, huokailua, katseen välttämistä, selän kääntämistä tai toisen huomioimatta jättämistä. Epäsuoran, hiljaisen kiusaamisen havaitseminen voi olla hyvin vaikeaa. Sanallinen kiusaaminen voi olla joskus helpommin havaittavaa kuin hiljainen kiusaaminen. Matkiminen, pilkallinen nauru, jatkuva kiusatun kommentoiminen, uhkailu, ”paskan puhuminen”, lappujen lähettely ja nimettömien ilkeiden puhelujen soittaminen ovat kaikki sanallista kiusaamista. (Höistad 2003, 80, 82 - 83.)

Salmivallin (2010, 17 - 18) mukaan useat tutkimukset ovat osoittaneet, että 5 - 15 prosenttia peruskouluikäisistä on kiusattuja. Vuonna 2009 on KiVa Koulu -ohjelman myötä tehty kysely peruskoululaisille, josta ilmenee, että 7. - 9.-luokkalaisista tytöistä 8 - 10 prosenttia ja pojista 11 - 14 prosenttia ovat toistuvasti kiusattuja. Kiusaamista esiintyy paljon eikä se ole mikään poikkeuksellinen ilmiö.

Koulukiusaaminen vaikuttaa koko luokkayhteisöön. Oppimisympäristö ei ole silloin kaikille turvallinen, mikä vaikuttaa kouluviihtyvyyteen ja oppimiseen. Kasvun ja oppimisen edellytys on turvallinen ympäristö. Luokan sisällä vallitsee helposti ahdistus, joka syntyy kiusaamisesta. Vaikka oppilaita kehoitetaan kertomaan kiusaamisesta, on se vaikeaa luokkayhteisössä, sillä monet pelkäävät tulevansa itse kiusatuksi tai eristetyksi toimiessaan ”vasikkana”. Luokassa jossa kiusataan, vallitsee pelon ja vallan väärinkäytön ilmapiiri. Tämä saattaa näyttää ulkopuolisille yhteisölliseltä, mutta on todellisuudessa jotain aivan muuta. Kiusaaminen vaikuttaa eniten yksilöllisellä tasolla.

(Hamarus 2010, 76 - 79.) Kiusatuksi joutuminen voi aiheuttaa yleistä ahdistusta, masennusta, sosiaalista ahdistuneisuutta, itsetunnon heikkenemistä, kielteiseen minäkuvan luomista, itsetuhosuutta ja yksinäisyyttä (Salmivalli 2010, 26). Useiden psyykkisten sairauksien taustalla on koulukiusatuksi tuleminen (Hamarus 2010, 79).

Perusopetukseen osallistuvalla oppilaalla on oikeus turvalliseen opiskeluympäristöön perusopetuslain mukaan (Perusopetuslaki 21.8.1998/628). Tämä tarkoittaa, että koulukiusaamiseenkin on puututtava ja sen vuoksi jokaisella koululla tulisi olla jonkinlainen toimintasuunnitelma kiusaamisen varalta. Kiusaaminen tulisi ottaa vakavasti jokaisella koululla ja siihen tulisi puuttua myös ennaltaehkäisevästi. Kiusaamistapausten selvittäminen ja seuranta ovat tärkeää. (Höistad 2003, 120 - 121.)

Ennaltaehkäisevää työtä koulun henkilökunnan lisäksi tekevät monissa kouluissa tukioppilaat. Tukioppilaat havaitsevat paremmin koulussa tapahtuvaa kiusaamista kuin aikuiset, sillä kiusaajat osaavat tehdä pahaa aikuisilta salassa. Tukioppilaat luovat kouluun yhteisöllisyyttä, ovat tukena yksinäisille, tarkkailevat mitä välitunneilla tapahtuu. He voivat puuttua kiusaamistilanteisiin ja tarvittaessa raportoida havainnoistaan opettajille tai muille koulun aikuisille. (Höistad 2005, 123 - 124.)

KiVa Koulu on kiusaamisen vastainen toimenpideohjelma, jossa on mukana noin 90 prosenttia Suomen peruskouluista. Hanke on opetusministeriön rahoittama ja sillä pyritään ennaltaehkäisemään ja vähentämään koulussa tapahtuvia kiusaamistapauksia. (KiVa Koulu -hanke.) KiVa Koulu -ohjelmalla pyritään vaikuttamaan kiusaamista sivusta seuraaviin, jotta heidät saataisiin tukemaan kiusattuja ja vastustamaan kiusaamista. Ohjelmalla pyritään siis vaikuttamaan koko ryhmään eikä vain yksittäiseen kiusaajaan. KiVa Koulun keskeisimpiä elementtejä ovat teemaoppitunnit, joilla käydään läpi toisten kunnioitusta, minä ja muut -teemaa, kiusaamisen muotoja ja vaikutuksia ynnä muuta sellaista. Jos kiusaamistapauksia tulee ilmi, otetaan käyttöön kohdennetut toimenpiteet. Aikuisten on silloin reagoitava välittömästi kiusaamiseen ja annettava tukea kiusatulle. KiVa Koulu -ohjelmassa noudatetaan tiettyä mallia selvitettäessä keskusteluissa kiusaamistapausta. (Salmivalli 2010, 146 - 151.) Yhteistoiminnallinen oppiminen parantaa ryhmätyöskentelytaitoja, ystävyysuhteita, ja sillä voi myös olla suuri rooli kiusaamisen vähentymisessä (Cowie & Jennifer 2008, 84). Siksi onkin tärkeää käsitellä myös kiusaamista ryhmätyöskentelyn avulla, koko luokkayhteisön voimin.

5 TUTKIMUKSEN TOTEUTTAMINEN

Opinnäytetyöprojekti alkoi helmikuussa 2011. Laadin kyselylomakkeet ja toukokuun lopussa lähetin ne sähköpostitse koulunuorisotyöntekijöille. Sain takaisin liian pienen määrän kyselylomakkeita ja totesin, etten sillä määrällä voi tehdä laadukasta tutkimusta. Jatkoin kyselylomakkeen kehittelyä ja huhtikuussa 2012 lähetin lomakkeet uudelleen koulunuorisotyöntekijöille. Muistuttelin muutamaan otteeseen asiasta ja lopulta sain kaikilta kouluilta riittävän määrän vastauksia. Syötin saadut vastaukset tietokoneelle ja analysoin materiaalin. Opinnäytetyö valmistui lokakuussa 2012.

Tutkimuskysymykset

1. Millaista toimintaa koulunuorisotyöntekijöiltä toivotaan Kouvolan yläkouluilla?
2. Mikä on hyvää tämänhetkisessä toiminnassa?
3. Mitä tulisi kehittää nykyisessä toiminnassa?

5.1 Tutkimusmenetelmät

Tutkimuksessa on tarkasteltu realistista asiaa, josta saatu tieto käytetään koulunuorisotyön kehittämiseen. Tutkimus on kartoittava sekä määrällinen eli kvantitatiivinen, jossa on laadullisia eli kvalitatiivisia piirteitä. Työllä kartoitetaan ja kuvaillaan, mitä mieltä tutkittavasta asiasta ollaan ja mitä asioille pitäisi tehdä. Tutkimus on niin kutsuttu survey-tutkimus, jonka erityispiirteenä on se, että aineisto on kerätty strukturoidusti kyselylomakkeella tietystä ihmisjoukosta poimitulla otannalla. Saadun aineiston avulla pyritään selittämään, vertailemaan ja kuvaamaan ilmiöitä. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2010, 134, 138.)

Kvantitatiivinen tutkimus alkaa tutkimusongelmasta ja tutkimuskysymysten luomisesta. Tiedonkeruutapana käytetään esimerkiksi kyselylomaketta, jonka tekeminen vaatii jonkinlaista taustatietoa tutkittavasta asiasta. Luotettava tutkimus saadaan tehtyä onnistuneella otannalla (tässä tutkimuksessa ryväotanta). Kyselyaineisto tallennetaan käsi-

teltävään muotoon, jonka jälkeen aineistosta tehdään tulkinnat ja raportti. (Kananen 2010, 74 - 75.) Määrällinen tutkimus kuvaa muuttujien välisiä suhteita ja eroja. Tutkimuksella vastataan kysymyksiin kuinka paljon, kuinka usein ja kuinka moni. (Vilka 2007, 13 - 14.)

Kvalitatiivinen tutkimus aloitetaan luomalla tutkimusongelmasta ja tutkimuskysymysten määrittelystä. Laadullinen aineisto kerätään, jonka jälkeen saatu tieto luokitellaan. Lopuksi aineistosta kirjoitetaan tulkinta. Laadullista aineistoa ovat myös avoimet kysymykset, joita voi olla kyselylomakkeessa, jossa muutoin tutkitaan määrällistä aineistoa. Avoimilla kysymyksillä keräystä aineistosta saadaan määrällinen, kun se saateetaan numeeriseen muotoon. (Kananen 2010, 36, 67 - 68.)

Aineisto on kerätty käyttäen avuksi koulussa työskenteleviä koulunuorisotyöntekijöitä. Kyselylomake on lähetetty sähköpostitse kaikille otantaan kuuluvien koulujen koulunuorisotyöntekijöille, jotka ovat organisoineet kyselyjen tulostuksen ja teettämisen kouluillaan. Osalla kouluista koulunuorisotyöntekijät ovat olleet itse teettämässä kyselyn ja osalla delegoineet tehtävän opettajille. Koulunuorisotyöntekijät ovat toimittaneet tehdyt vastauslomakkeet analysoitaviksi.

Suurin osa saadusta aineistosta on saatettu tilastollisesti käsiteltävään muotoon ja tuloksia on kuvailtu prosentuaalisesti diagrammeilla sekä ristiintaulukoinnin avulla. Avoimilla kysymyksillä kerätty aineisto on käsitelty sisällönanalyysi-menetelmällä. Saadut vastaukset on luokiteltu eri teemojen ja otsikoiden alle ja lisäksi osa tuloksista on saatettu tilastollisesti käsiteltävään muotoon. Koko aineisto on tiivistetty luettavaan muotoon, jonka jälkeen eri koulujen ja luokkien tuloksia on vertailtu keskenään. Sen jälkeen on tehty yhteenveto, joka vastaa tutkimuskysymyksiin.

Määrällisessä tutkimuksessa kuvataan usein kahden muuttujan välisiä suhteita. Ristiintaulukoinnin avulla selvitetään kahden tai useamman muuttujan välistä riippuvuutta. Tämän analyysimenetelmän avulla voidaan selvittää, selittääkö jokin muuttuja toista muuttujaa. (Vilka 2007, 118, 129.)

Sisällönanalyysillä on tarkoitus saattaa kirjallisessa muodossa olevasta materiaalista/aineistosta yleinen ja tiivis kuvaus. Käsitteitä yhdistellään, jotta saadaan vastaus tutkimuskysymykseen. Sisällönanalyysissä korostuu tulkinta ja päättely. (Sarajärvi & Tuomi 2009, 103, 112.) Tässä menetelmässä karsitaan aineistosta ensin tutkimusky-

symykseen liittyen epäolennaiset asiat pois, jonka jälkeen aineisto ryhmitellään uudeksi kokonaisuudeksi. Tämän jälkeen ryhmät nimetään ja saatujen tulosten avulla pyritään ymmärtämään ja kuvaamaan kokonaisuutta. (Vilka 2007, 140.)

5.1.1 Otanta

Ryväsotannan tutkimuskohteena voivat olla luonnolliset ryhmät, joihin lukeutuvat esimerkiksi koululuokat. Otannan ryppäät voidaan valita sattumanvaraisesti tai systemaattisesti ja ne voidaan tutkia kokonaisuudessaan tai ositettuina. (Vilka 2007, 55.)

Opinnäytetyössä on tutkittu oppilaiden näkökulmaa koulunuorisotyöhön, niistä Kouvolan yläkouluista (8 kpl), joissa on koulunuorisotyöntekijä. Jokaisesta koulusta on valittu sattumanvaraisesti kultakin luokka-asteelta kaksi luokkaa. Tutkimusaineistona on käytetty Kouvolan yläkoulujen (Sippolan koulu, Myllykosken yhteiskoulu, Eskolanmäen koulu, Hirvelän koulu Voikkaalla, Kymintehtaan koulu, Inkeröisten yhteiskoulu, Urheilupuiston koulu, Valkealan yläkoulu) 7. - 9. luokkien oppilaiden vastauksia. Naukion koulu ei ollut mukana tutkimuksessa, sillä sinne on saatu koulunuorisotyöntekijä vasta aineiston keräämisen jälkeen.

Lopullisessa aineistossa ovat Urheilupuiston koulusta vastanneet kaikki 7. luokat, mutta 8. - 9. luokista vain yhden luokat. Myllykosken yhteiskoulusta ja Inkeröisten yhteiskoulusta on jäänyt puuttumaan ainoastaan yhden luokan vastaukset. Kaiken kaikkiaan vastauksia saatiin 741, joista 4 lomaketta hylättiin väärin merkityn koulun takia. Aineiston koko on 737 vastauslomaketta. Lähes jokaisesta koulusta on saatu noin 100 vastausta. Sippolan koulu erottuu vastausten määrässä, sillä koko koulussa ei ole kuin yksi jokaista luokka-astetta. 7.-luokkalaisia vastasi kaiken kaikkiaan 285, 8.-luokkalaisia 210 ja 9.-luokkalaisia 242.

5.1.2 Kyselylomake

Opinnäytetyö on kartoittava kyselytutkimus, ja kyselyn tuloksia on käytetty tutkimusaineistona. Kyselylomakkeessa on ollut avoimia sekä monivalintakysymyksiä. Avoimet kysymykset antavat vastaajalle mahdollisuuden vastata asiaan omin sanoin ja tällöin antaa luotettavamman vastauksen. Avoimet kysymykset selventävät myös monivalintakysymyksissä poikkeavien vastausten tulkintaa. Monivalintakysymykset puo-

lestaan helpottavat tulosten käsittelyä ja vertailua sekä ovat usein vastaajille mielekkäämpiä. (Hirsjärvi, ym. 2010, 201.)

Ensimmäinen kyselylomake on ollut käytössä keväällä 2011, jolloin tarkoituksena oli kerätä kaikki vastaukset. Lopulta vastauksia saatiin silloin vain parilta koululta eikä tutkimukseen tarvittavaa määrää. Palautettuja kyselylomakkeita tutkittiin ja tutkimuksen perusteella on tehty uusi paranneltu lomake. Opiskelutovereilta kerättiin palautetta, joiden perusteella tehtiin lomakkeeseen vielä muutamia korjauksia. Kyselylomake on liitteenä.

5.2 Työn eettisyys ja luotettavuus

Tutkimuksen otos edustaa kaikkia Kouvolan kaupungin yläkoululaisia, sillä jokainen koulu, jossa on koulunuorisotyöntekijä, on edustettuna. Lisäksi jokaisesta koulusta on vastannut jokaiselta luokka-asteelta kaksi luokkaa, mikä varmistaa eri ikäryhmien edustuksen. Vain neljältä luokalta kaikkiaan 21 luokasta jäivät vastaukset saamatta, mutta toisaalta puutteen korvasi yhden koulun kaikkien 7.-luokkalaisten antamat vastaukset. Vastausprosentti on korkea, sillä kyselyt on teetetty koulunuorisotyöntekijöiden toimesta ja he ovat teettäneet sen aina koko luokalle. Uskon, että kyselyn teettäjät ovat toimineet eettisesti oikein pyytäessään oppilaita vastaamaan kyselyyn. Tulokset ovat syötetty SPSS-ohjelmaan pyrkien olemaan mahdollisimman tarkka. Pienien näppäilyvirheiden mahdollisuus on kuitenkin olemassa.

Kyselyn tuloksia purettaessa on havaittu, ettei kaikkia kysymyksiä ole luettu tai ymmärretty oikein, sillä oppilaat ovat vastanneet eri asiaan kuin mitä on kysytty. Joissain vastauksissa on ilmennyt ristiriitaisuuksia, esimerkiksi on vastattu, ettei tiedä kuka on koulunuorisotyöntekijä, mutta on silti ollut hänen kanssaan tekemisissä. Kyselyn vastauksissa on täytynyt ottaa huomioon myös se, että kyselyyn vastanneet ovat yläkouluikäisiä ja heidän kiinnostuksensa lomakkeiden täyttöön voi olla hyvinkin heikko. Tutkimustulokseen on vaikuttanut myös se, että vastaajat ovat valinneet tai kirjoittaneet monesti ”en tiedä” tai ”ei kiinnosta”. En tiedä -vastauksiin voi olla monia syitä, joita on mahdoton tietää. Syy voi olla, ettei vastaaja ole ymmärtänyt kysymystä, häntä ei kiinnosta ajatella kysyttyä asiaa, hän ei oikeasti tiedä siitä mitään tai ei osaa muodostaa mielipidettä asiasta (Vilka 2007, 109).

Aineiston keruuseen liittyvän kyselylomakkeen kysymykset on valittu niin, että saaduilla vastauksilla on saatu vastattua tutkimuskysymyksiin. Uskon, että samansuuntaisia tuloksia saataisiin, jos kysely toistettaisiin. Koen, että tutkimus on reabeli ja validi.

Tutkimuksessa on kysytty pääsääntöisesti tutkittavien mielipidettä koulunuorisotyöhön liittyvissä asioissa. Ainoa kysymys, jossa tiedustellaan vastaajan henkilökohtaisia asioita, on kysymys: millaisissa asioissa olet ollut tekemisissä koulunuorisotyöntekijän kanssa. Kysely on tehty nimettömästi, joten vastaaja pysyy anonyymina. Tutkimusta voisi pitää eettisenä tekona. Vehkalahti, Rutanen, Lagström ja Pösö (2010, 21) ovat todenneet, että nuoriin liittyvän tutkimuksen perustana on tuottaa tietoa, jolla voidaan hyödyttää nuoria itseään. Nuoret saavat myös tällaisen tutkimuksen avulla tuotua oman äänensä kuuluviin.

6 TUTKIMUSTULOKSET

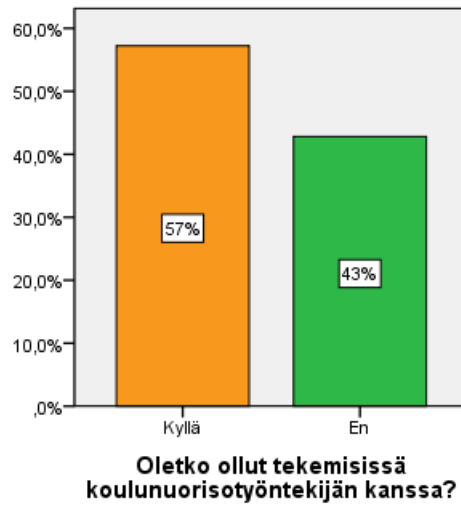
Tutkimuksen tuloksissa ei ole otettu huomioon vastauksia, joissa on vastausvaihtoehdoksi valittu esimerkiksi ”kyllä” ja ”ei” samaan kysymykseen. Avoimissa kysymyksissä ”moi” ynnä muut epäasialliset vastaukset ovat jätetty huomioimatta.

Tietävätkö nuoret kuka on koulunsa nuorisotyöntekijä ja ovatko nuoret olleet tekemisissä hänen kanssaan?

Vastaajista 94 % tiesi, kuka on heidän koulunsa koulunuorisotyöntekijä. Joka kymmenes Myllykosken yhteiskoulun, Kymintehtaan ja Eskolanmäen koulujen vastaajista ei tiennyt, kuka koulunuorisotyöntekijä on. Tarkastellessa ”En”-vastauksen antajien muita vastauksia ilmenee, että osa (seitsemän) oli kuitenkin vastannut olleensa tekemisissä koulun nuorisotyöntekijän kanssa.

Hieman yli puolet (57 %) aineiston vastaajista on ollut tekemisissä koulunsa koulunuorisotyöntekijän kanssa. 7.-luokkalaisista 70 % oli tiedostanut olleensa tekemisissä koulunuorisotyöntekijän kanssa, muilla luokilla noin puolet vastanneista. Valkealan yläkoulussa 9.-luokkalaisista suurin osa (84 %) ei ollut ollut tekemisissä nuorisotyön-

tekijän kanssa. Eniten tekemisissä olivat olleet Hirvelän koulun 7.-luokkalaiset (91 %).

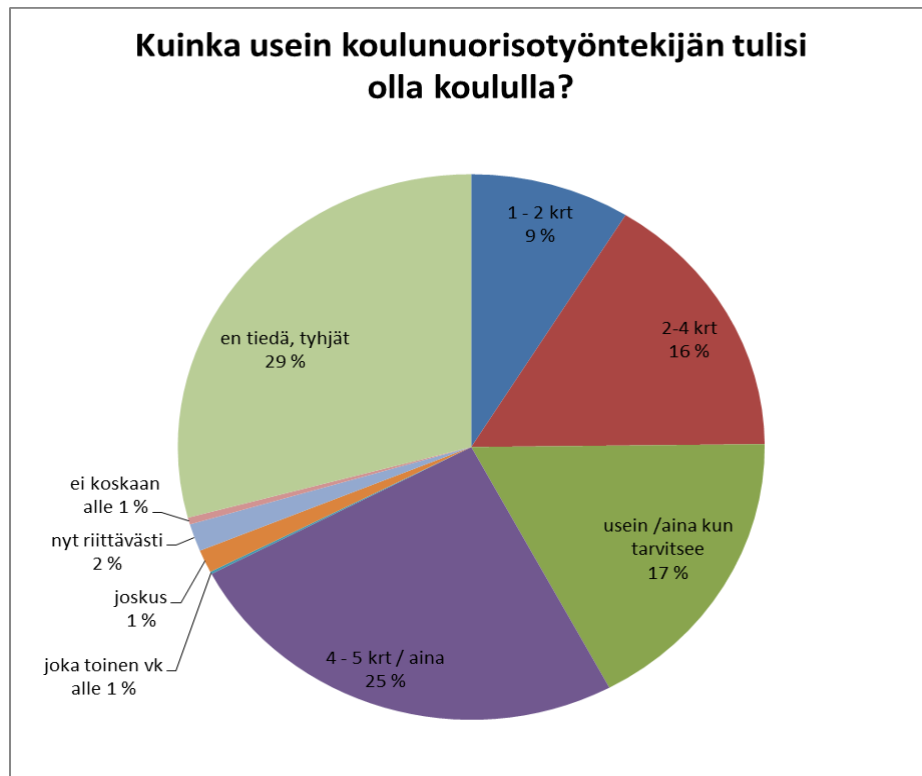
Kuva 1. Koulunuorisotyöntekijän kanssa tekemisissä olleet nuoret. N=737

Millaisissa asioissa nuoret ovat olleet tekemisissä koulunuorisotyöntekijän kanssa?

Kysymykseen millaisissa asioissa on ollut tekemisissä koulunuorisotyöntekijän kanssa saadut vastaukset on ryhmitelty kahdeksaan ryhmään. 18 % kertoi osallistuneensa erilaisille oppitunneille, kuten KiVa Koulu -oppitunneille, päihdeoppitunneille, onnelliseksi-viikon oppitunneille. 15 % vastanneista oli jutellut tai ”hengailut” koulunuorisotyöntekijän kanssa. Oppilaskunnan, tukioppilastoiminnan, Verso-koulutuksen ynnä muun kautta koulunuorisotyöntekijän kanssa oli ollut tekemisissä 9 % vastanneista. Ryhmytyksiin muisti osallistuneensa vain 7 % koko aineistosta. Alle 5 % oli kertonut olleensa tekemisissä välituntileikkien, kerhojen, ryhmien tai muun vastaavanlaisen toiminnan kautta. Kaikista vastanneista 3 % oli kertonut olleensa koulunuorisotyöntekijän kanssa tekemisissä selvittäessä kiusaamistapauksia (itse kiusaaja, kiusattu, kavერი). Osa vastanneista oli kertonut olleensa nuorisotyöntekijän kanssa tekemisissä nuorisotalolla. Kyselyyn vastanneista oppilaista 2 % oli kertonut olleensa tekemisissä koulunuorisotyöntekijän kanssa, syynä omat ongelmat, poissaolot tai vapaa-aika.

Koulunuorisotyöntekijän työaika koululla

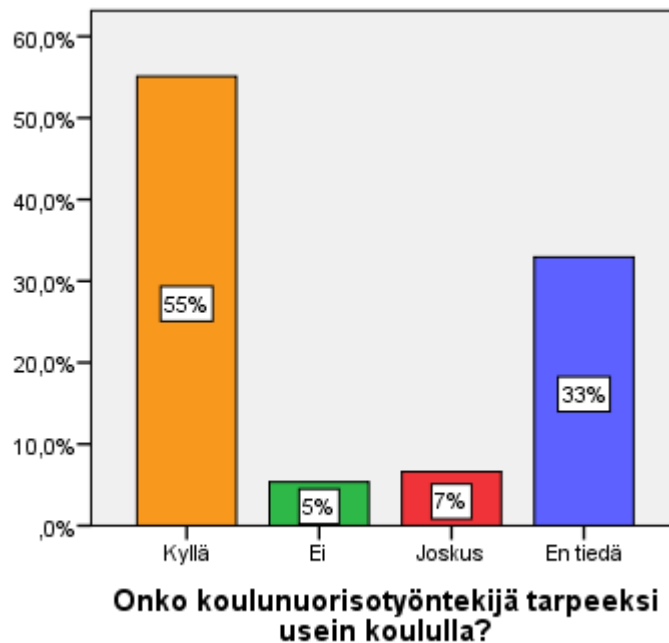
Kuinka usein koulunuorisotyöntekijän tulisi olla koululla -kysymyksen vastaukset ovat jaoteltu yhdeksään kategoriaan. Koko aineistosta kolmasosa oli jättänyt kysymykseen vastaamatta tai vastannut en tiedä. Alle 1 % oli kokenut, että koulunuorisotyöntekijän ei tulisi olla koskaan koululla tai joka toinen viikko riittää. 1 % oli vastannut joskus, ja 2 % oli kertonut nuorisotyöntekijän olevan jo nyt riittävästi koululla. Noin kymmenesosalle riittäisi, että koulunuorisotyöntekijä olisi koululla (vähintään) 1 - 2 kertaa viikossa. Noin 15 % on vastannut 2 - 4 kertaa viikossa olisi sopiva koulunuorisotyöntekijän läsnäololle. Neljännes vastaajista haluaisi nuorisotyöntekijän olevan koululla aina tai lähes aina eli 4 - 5 kertaa viikossa. 17 % ei osannut sanoa tarkkaa aikaa, vaan olivat kertoneet, että koulunuorisotyöntekijä tulisi olla tavattavissa usein tai aina kun tarvitsee. Joka seitsemäs koki siis tarpeelliseksi, että koulunuorisotyöntekijä on koululla tavattavissa viikoittain.

Kuva 2. Koulunuorisotyöntekijän työaika viikossa. N=737

Onko koulunuorisotyöntekijä tällä hetkellä riittävästi koululla?

Kyselyyn vastanneista 55 % oli kokenut koulunuorisotyöntekijän olevan tällä hetkellä tarpeeksi usein koululla. Vain 5 % oli vastannut kysymykseen ”Ei” ja 7 % ”Joskus”. Luokkien välillä ei ollut suuria eroja. Vain Sippolan, Myllykosken yhteiskoulun ja Kymintehtaan kouluissa olivat jääneet ”Kyllä”-vastaukset alle 50 %. Inkeroisten yhteiskoulussa jopa 70 % koki koulunuorisotyöntekijän olevan riittävän usein koululla. Eskolanmäen koulussa kukaan ei ole vastannut ”Ei” ja Myllykosken yhteiskoulussa vain 1 % oli kokenut, ettei nuorisotyöntekijä ole riittävästi koululla. ”Joskus” vastaukset olivat vaihdelleet 3 % ja 14 % välillä. Merkittävin havainto on Urheilupuiston koulun 8.-luokkalaisten ”Ei”-vastausten määrä (60 %), kun 7.-luokkalaisista vain 2 % ja 9.-luokkalaisista 11 % koki, ettei koulunuorisotyöntekijä ole riittävästi koululla.

Kuva 3. Nuorten mielipide koulunuorisotyöntekijän koululla olo ajasta. N=737

Vastauksista ilmeni, että ne, jotka olivat olleet tekemisissä koulunuorisotyöntekijän kanssa, olivat osanneet vastata kysymykseen siitä, onko työntekijä riittävästi koululla. Oletettua useampi niistä, jotka olivat olleet tekemisissä koulunuorisotyöntekijän kanssa, olivat kokeneet tämän olevan riittävästi koululla. Myös ne, jotka eivät ole olleet tekemisissä työntekijän kanssa, olivat kokeneet, että tämä on riittävästi koululla. Se, onko ollut tekemisissä koulun nuorisotyöntekijän kanssa on vaikuttanut siihen, kokeeko tämän olevan riittävästi koululla vai ei (p-arvo ,000).

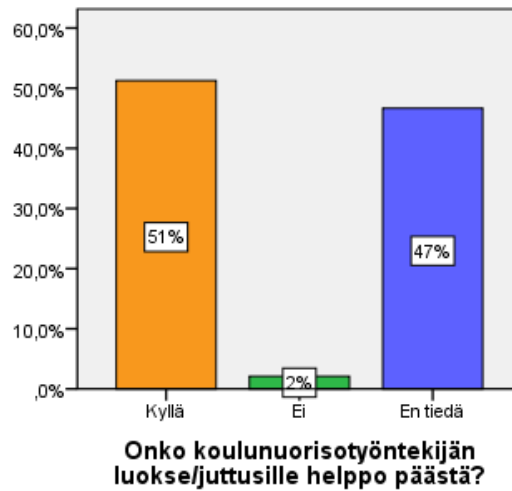
Taulukko 1. Koulunuorisotyöntekijän kanssa tekemisissä olo verrattuna siihen, onko hän tarpeeksi usein koululla

Onko koulunuorisotyöntekijä tarpeeksi usein koululla? * Oletko ollut tekemisissä koulunuorisotyöntekijän kanssa? Crosstabulation

			Oletko ollut tekemisissä koulunuorisotyöntekijän kanssa?		Total
			Kyllä	En	
Onko koulunuorisotyöntekijä tarpeeksi usein koululla?	Kyllä	Count	260	137	397
		Expected Count	227,3	169,7	397,0
	Ei	Count	30	9	39
		Expected Count	22,3	16,7	39,0
	Joskus	Count	31	17	48
		Expected Count	27,5	20,5	48,0
	En tiedä	Count	90	144	234
		Expected Count	133,9	100,1	234,0
	Total	Count	411	307	718
		Expected Count	411,0	307,0	718,0

Koulunuorisotyöntekijän tavoittaminen

Saaduista vastauksista päätellen koulunuorisotyöntekijöiden juttusille on helppo päästä. Noin puolet vastaajista oli valinnut vaihtoehdon ”En tiedä” ja vain 2 % koki, ettei heidän ollut helppo päästä juttelemaan. Hirvelän koulun vastauksissa oli kaikkiin muihin kouluihin verrattuna vähiten ”En tiedä” -vastauksia (22 %) ja siellä jopa 76 % koki, että koulunuorisotyöntekijän juttusille oli helppo päästä. Sippolan koulussa poikkeuksellisen moni (18 %) 7.-luokkalainen oli vastannut kysymykseen ”Ei”, kun taas 8.- ja 9.-luokkalaisista yksikään ei vastannut ”Ei”.

Kuva 4. Koulunuorisotyöntekijän luokse juttelemaan pääsy. N=737

Muuttujien välillä on riippuvuutta (p-arvo ,000), eli ne, jotka ovat olleet tekemisissä koulunuorisotyöntekijän kanssa, pitivät hänen luokseen pääsyä helpompana kuin ne, jotka eivät ole olleet tekemisissä hänen kanssaan.

Taulukko 2. Koulunuorisotyöntekijän kanssa tekemisissä olo verrattuna luokse pääsyyn

Onko koulunuorisotyöntekijän luokse/juttusille helppo päästä? * Oletko ollut tekemisissä koulunuorisotyöntekijän kanssa? Crosstabulation

			Oletko ollut tekemisissä koulunuorisotyöntekijän kanssa?		Total
			Kyllä	En	
Onko koulunuorisotyöntekijän luokse/juttusille helppo päästä?	Kyllä	Count	262	105	367
		Expected Count	208,8	158,2	367,0
	Ei	Count	9	6	15
		Expected Count	8,5	6,5	15,0
	En tiedä	Count	133	195	328
		Expected Count	186,6	141,4	328,0
Total	Count	404	306	710	
	Expected Count	404,0	306,0	710,0	

Ne, joiden mielestä koulunuorisotyöntekijän juttusille oli helppo päästä, kokivat, että tämä on myös tarpeeksi usein koululla. Kysymysten välillä esiintyy riippuvuutta (p-arvo ,000).

Taulukko 3. Koulunuorisotyöntekijän riittävä koululla olo verrattuna luokse pääsyyn

Onko koulunuorisotyöntekijä tarpeeksi usein koululla? * Onko koulunuorisotyöntekijän luokse/juttusille helppo päästä? Crosstabulation

			Onko koulunuorisotyöntekijän luokse/juttusille helppo päästä?			Total
			Kyllä	Ei	En tiedä	
Onko koulunuorisotyöntekijä tarpeeksi usein koululla?	Kyllä	Count	265	1	124	390
		Expected Count	198,6	8,3	183,2	390,0
	Ei	Count	27	6	5	38
		Expected Count	19,3	,8	17,8	38,0
	Joskus	Count	20	1	27	48
		Expected Count	24,4	1,0	22,5	48,0
	En tiedä	Count	49	7	177	233
		Expected Count	118,6	4,9	109,4	233,0
	Total	Count	361	15	333	709
		Expected Count	361,0	15,0	333,0	709,0

Koulunuorisotyöntekijän työnkuva oppilaiden mielestä

Kysymykseen mitä koulunuorisotyöntekijöiden tulisi tehdä koulussa saaduista vastauksista, saatiin kuusi kategoriaa, joihin vastaukset jaoteltiin. Prosenttiosuudet kertoivat kuinka moni kaikista vastanneista oli maininnut kyseisen asian. Kyselyyn vastanneista 36 % oli kertonut, että koulun nuorisotyöntekijän työnkuvaan kuuluisi juttelu, kuunteleminen, auttaminen ongelmissa ja/tai yleisesti nuorten kanssa oleminen. 12 % oli kertonut, että pitäisi järjestää välituntiohjelmia tai erilaisia tapahtumia. Kiusaamistilanteisiin ja riitoihin puuttumisen oli kokenut 6 % työnkuvaan liittyväksi asiaksi. 4 % oli maininnut koulun yhteishengen parantamisen, kouluviihtyvyyden lisäämisen tai asioiden eteenpäin viennin nuorisotyöntekijän tehtäväksi. 4 % vastanneista oli kokenut tuntien (valistustunnit, KiVa Koulu -tunnit, ynnä muut) pitämisen nuorisotyöntekijän tehtäväksi. 1 % oli maininnut oppilaskunnan ja tukioppilastoiminnan. Lisäksi tähän kysymykseen oli saatu muutama koulunuorisotyöntekijän ominaisuuksiin liittyvä vastaus. Hänen tulisi olla positiivinen ja rento sekä olla enemmän esillä.

Välituntiohjelma

Kysymyksessä pitäisikö koulunuorisotyöntekijän olla enemmän mukana välitunneilla, ei ollut juurikaan eroa kyllä- (24 %) ja ei-vastauksien (27 %) määrässä tarkasteltaessa koko aineistoa. Noin puolet vastaajista oli vastannut kysymykseen ”en tiedä”. Koulu-kohtaisia eroja oli havaittavissa. Hirvelän koulussa ja Inkeröisten yhteiskoulussa oli toivottu koulunuorisotyöntekijän olevan enemmän mukana välitunneilla. Urheilupuiston, Kymintehtaan ja Eskolanmäen kouluissa puolestaan oli koettu, ettei koulunuorisotyöntekijän tarvitsisi olla ainakaan enemmän välitunneilla. Suurin ero oli Eskolanmäen koulussa, jossa vain 8 % vastanneista oli toivonut enemmän mukana oloa välitunneilla, 43 % oli vastannut kysymykseen ”Ei” ja 49 % ”En tiedä”. Merkittävimpiä huomioita ilmeni Urheilupuiston koulun 8-luokkalaisista, joista 64 % oli vastannut kysymykseen ”Ei”. Inkeröisten yhteiskoulusta 7.- ja 9.-luokkalaisista lähes puolet oli kokenut tärkeänä, että koulunuorisotyöntekijä olisi enemmän välitunneilla.

Kyselyssä on tiedusteltu millaista ohjelmaa koulunuorisotyöntekijä voisi järjestää välitunneilla. Vastaajista 44 % on kaivannut kilpailuja. 7.-luokkalaisista puolet on vastannut tähän kysymykseen kilpailuja, kun taas 9.-luokkalaisista 38 %. Vertaillen kouluja ja luokkia on Sippolan koulu erottunut muista kouluista suuresti. Siellä 7.-luokkalaisista jopa 73 % on kaivannut kilpailuja, kun taas 9.-luokkalaisista vain 19 %.

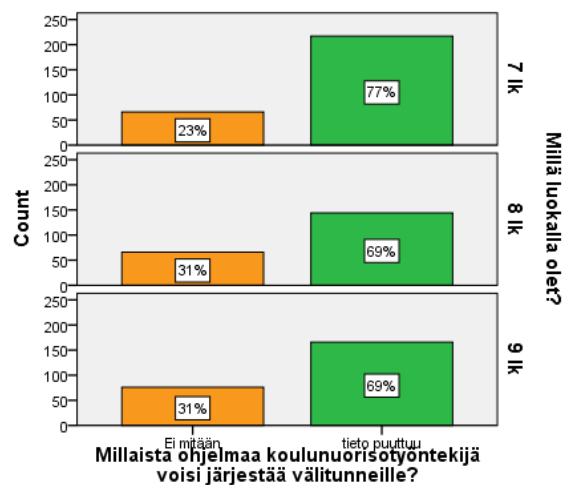
Liikuntatempauksia välitunneilla voisi järjestää 36 %:n mielestä. 7.-luokkalaiset olivat kaivanneet tätä aktiviteettia enemmän kuin 8.- ja 9.-luokkalaiset. Eskolanmäen koulussa kaivattiin vähiten liikuntatempauksia (22 %) ja Kymintehtaan koulussa eniten (47 %), jossa 7.-luokkalaisista jopa 65 % oli valinnut tämän vaihtoehdon lomakkeesta. Hirvelän koulussa yllättäen noin puolet 9.-luokkalaisista oli kaivannut liikuntaa välitunneille kun taas alle kolmannes koulun 7.-luokkalaisista. Sippolan ja Urheilupuiston kouluissa 8.-luokkalaisista vain alle 10 % oli valinnut tämän vaihtoehdon.

Kyselyyn vastanneista 24 % oli kokenut, että koulunuorisotyöntekijä voisi järjestää välitunneille yhteisleikkejä. 7.-luokkalaiset olivat kaivanneet leikkejä hieman enemmän kuin 8.- ja 9.-luokkalaiset. Kymintehtaan koululta 31 % oli valinnut tämän vaihtoehdon välituntiaktiviteetiksi. Inkeröisten yhteiskoulun ja Urheilupuiston koulun 8.-luokkalaisista ei kukaan ollut kaivannut yhteisleikkejä.

Keskustelupiireistä välitunneilla innostuisi vain 16 % vastaajista. Hirvelän koulussa 24 % oli kokenut, että voisi osallistua tällaiseen toimintaan, kun taas Inkeröisten yhteiskoulusta vain 9 %. Sippolan koulun 9.-luokkalaisista kukaan ei ollut halunnut keskustelupiirejä.

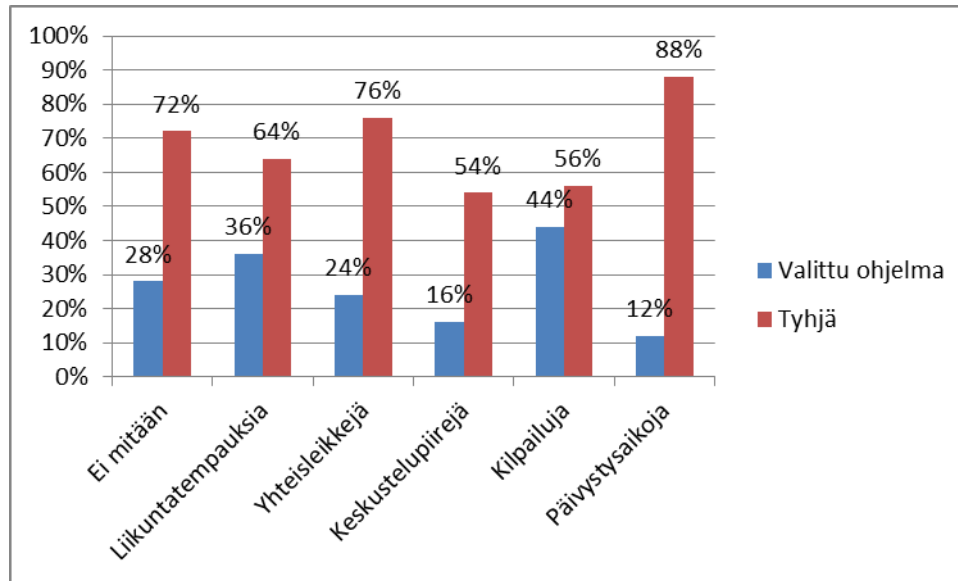
Päivystysajat eivät ole vaikuttaneet olevan kovin tarpeellisia, sillä vain 12 % oli vastannut, että niitä voisi olla välitunneilla. 9.-luokkalaisista 15 % ja 7.-luokkalaisista 9 % olivat valinneet tämän vaihtoehdon. Urheilupuiston koululaisista 20 % voisi osallistua päivystysajoille, etenkin 8.-luokkalaiset, joista 54 % oli valinnut tämän vastausvaihtoehdoista. Sippolan koulun 8.-luokkalaisista ei kukaan ollut halunnut päivystysaikoja.

Kaikista kyselyyn vastanneista 28 % oli vastannut ”ei mitään” kysyttäessä, millaista ohjelmaa koulunuorisotyöntekijä voisi järjestää välitunneilla. Sippolan koulussa (41 %) ja Valkealan yläkoulussa (35 %) oli eniten niitä, joiden mielestä välitunneille ei tarvitsisi järjestää mitään. Kuitenkin Sippolan koulun 7.-luokkalaisista vain 9 % ei ollut kaivannut mitään välituntiaktiiviteettia. Urheilupuiston 8.-luokkalaisista kukaan ei ollut valinnut tätä vaihtoehtoa, eli heistä voisi päätellä ainakin suurimman osan kaivanneen välitunneille ohjelmaa.

Kuva 5. Ei mitään välituntiohjelmaa. 7 lk N=285, 8lk N=210, 9 lk N=242

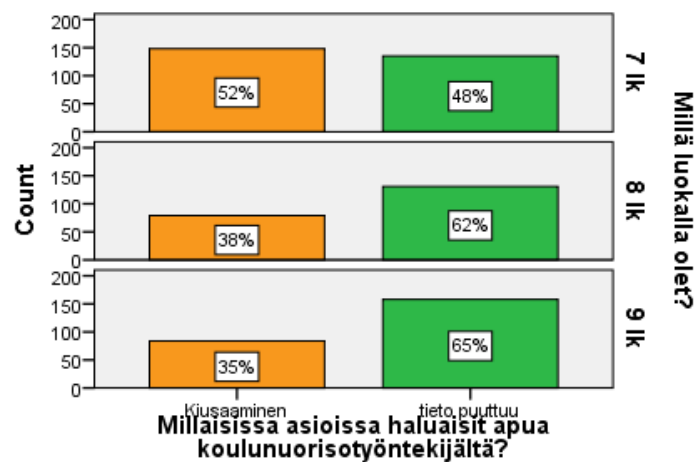
Muuttujat olivat riippuvaisia toisistaan (p-arvo ,000) eli ne, jotka olivat kokeneet, että koulunuorisotyöntekijän tulisi olla enemmän välitunneilla olivat vastanneet muuta kuin ”ei mitään” kysyttäessä, millaista ohjelmaa välitunneille voisi järjestää. Ne, jotka olivat halunneet nuorisotyöntekijän välitunneille, olivat halunneet myös hänen järjestävän jonkinlaista ohjelmaa.

Kuva 6. Kaikkien kyselyyn osallistuneiden vastaukset välituntiohjelmista. N=737

Koulunuorisotyöntekijältä kaivattu apu

42 % kyselyyn vastanneista haluaisi apua koulunuorisotyöntekijältä, jos ilmenisi kiusaamistilanteita. Näin vastanneista oli 7.-luokkalaisia noin puolet ja 8.- sekä 9.-luokkalaisia molempia noin kolmannes. Urheilupuiston koulussa jopa 75 % haluaisi apua kiusaamistilanteisiin koulunuorisotyöntekijältä. Valkealan yläkoulussa noin puolet oli valinnut tämän vaihtoehdon ja lopuissa kouluissa 30 - 40 %. Kouluittain tarkasteltaessa monien koulujen 7.-luokkalaiset olivat valinneet tämän vaihtoehdon 8.- ja 9.-luokkalaisia useammin.

Kuva 7. Apua koulunuorisotyöntekijältä kiusaamiseen liittyvissä asioissa. 7 lk N=285, 8lk N=210, 9 lk N=242

Muuttujien välillä oli riippuvuutta (p-arvo ,001) eli se, että oli ollut tekemisissä koulu-
nuorisotyöntekijän kanssa, vaikutti siihen, että oli valmis myös ottamaan tältä apua
vastaan kiusaamistapauksessa.

Taulukko 4. Kiusaamisasioissa avun haluaminen verrattuna koulunuorisotyöntekijän
kanssa tekemisissä oloon

**Oletko ollut tekemisissä koulunuorisotyöntekijän kanssa? * Millaisissa asioissa haluaisit apua koulunuorisotyön-
tekijältä (voit valita useita) kiusaaminen? Crosstabulation**

			Millaisissa asioissa haluaisit apua kou- lunuorisotyöntekijältä (voit valita useita) kiusaaminen?		Total
			Kiusaaminen	tieto puuttuu	
Oletko ollut tekemisissä koulu- nuorisotyöntekijän kanssa?	Kyllä	Count	198	218	416
		Expected Count	176,2	239,8	416,0
	En	Count	110	201	311
		Expected Count	131,8	179,2	311,0
Total	Count	308	419	727	
	Expected Count	308,0	419,0	727,0	

Noin 40 % vastaajista oli valmiita kääntymään koulunuorisotyöntekijän puoleen sil-
loin, kun tarvitsee aikuista kuuntelijaa. Luokkakohtaisesti tarkasteltaessa ei ollut mer-
kittäviä eroja. Ainoastaan Urheilupuiston koulussa oli yli puolet (66 %) valinnut vas-
tausvaihtoehdoista tämän ja Valkealan yläkoulusta lähes puolet (42 %). Muiden kou-
lujen vastaajista noin kolmasosa voisi jutella koulunuorisotyöntekijälle tarvitessaan
aikuista kuuntelijaa.

Niistä, jotka olivat olleet tekemisissä koulunuorisotyöntekijän kanssa, oli oletettua
useampi vastannut, että haluaisivat apua nuorisotyöntekijältä, kun tarvitsevat aikuista
kuuntelijaa. Muuttujien välillä oli riippuvuutta (p-arvo ,000) eli se, oliko ollut tekemi-
sissä koulunuorisotyöntekijän kanssa vaikutti siihen haluaako apua silloin, kun tarvit-
see aikuista kuuntelijaa.

Koulunkäynnissä yleisesti apua koulunuorisotyöntekijältä voisi huolia kolmannes vas-
tanneista, 7.-luokkalaiset eniten. Sippolan koulussa vain 14 % oli valinnut tämän vaih-
toehdon, kun taas Urheilupuiston koulusta 45 %.

Jatko-opiskeluun liittyvissä asioissa koulunuorisotyöntekijän apua voisi huolia noin kolmasosa vastanneista. Koulukohtaisesti tai luokkakohteisesti ei ilmennyt merkittäviä eroavaisuuksia. Eskolanmäen koulun 9.-luokkalaisista ja Myllykosken yhteiskoulun ja Urheilupuiston koulun 8-luokkalaisista noin 50 % oli valinnut tämän vastausvaihtoehdon.

27 % kyselyyn vastanneista haluaisi apua koulunuorisotyöntekijältä kaverisuhteisiin liittyvissä asioissa. 7.-luokkalaisista 33 %, 8.-luokkalaisista 24 % ja 9.-luokkalaisista 21 % oli valinnut tämän vastausvaihtoehdon. Vertailtaessa kouluja keskenään ei suuria eroja ollut muutoin kuin että tämän vaihtoehdon oli valinnut 45 % Urheilupuiston koulun vastaajista kun taas Myllykosken yhteiskoululaisista 18 %.

Oppimisvaikeuksiin liittyen koulunuorisotyöntekijän apu kelpaisi 22 %:lle vastaajista. Merkittäviä eroja ei ollut ikäluokkien kesken. Keskivertoa enemmän apu kelpaisi Urheilupuiston koululaisille yleisesti (36 %) sekä Sippolan koulun 7.-luokkalaisille (45 %), kun taas vähemmän Inkeröisten yhteiskoulun (8 %) ja Eskolanmäen koulun (6 %) 7.-luokkalaisille.

Noin viidesosa kyselyyn vastanneista huolisi apua koulun nuorisotyöntekijältä harrastuksia ja vapaa-aikaa koskien. Koulujen kesken tai luokittain ei esiintynyt merkittäviä eroja. Sippolan ja Hirvelän koulun 7.-luokkalaiset sekä Urheilupuiston koulun 8.-luokkalaiset ovat erottuneet, oppilasta keskivertoa yli 10 % enemmän voisi haluta apua koulunuorisotyöntekijältä vapaa-ajan viettoa koskien. Inkeröisten yhteiskoulun 9.-luokkalaisista ei kukaan ollut valinnut tätä vaihtoehtoa ja Sippolan koulun 8.-luokkalaisista ja Kymintehtaan 7.-luokkalaisista vain 6 %.

Perheeseen liittyvissä asioissa koulunuorisotyöntekijän apu kelpaisi 17 % vastaajista. Luokkakohteisesti ei ollut havaittavissa merkittäviä eroja. Urheilupuiston koulun oppilaiden valitsemat vaihtoehdot olivat tässäkin asiassa keskivertoa korkeammat (36 %), 9.-luokkalaista yli puolet oli valinnut tämän vaihtoehdon.

Kaikista vastanneista oli 16 % valinnut vaihtoehdon mielenterveyteen liittyvät asiat, kysyttäessä millaisissa asioissa haluaisi apua koulunuorisotyöntekijältä. Merkittävimmät erot tässä kysymyksessä oli Kymintehtaan koulun 8.- ja 9.-luokkalaisten vastaukset (noin 8 %) ja Eskolanmäen koulun 7.-luokkalaisten vastaukset (3 %). Urheilupuiston

ton koulun 8.- ja 9.-luokkalaiset olivat ylittäneet vastauksillaan (46 % ja 35 %) jälleen keskiarvon.

Kysymykseen, haluaisiko apua seurusteluun liittyvissä asioissa koulunuorisotyöntekijältä, olivat Valkealan yläkoululaiset ja Urheilupuiston yläkoululaiset ylittäneet vastauksien keskiarvon (15 %). Kymintehtaan koulun ja Inkeröisten yhteiskoulun vastanneista vain 7 % oli valinnut tämän vaihtoehdon. Inkeröisten yhteiskoulun 8.-luokkalaisista yksikään ei kaivannut apua seurusteluun liittyvissä asioissa.

Tupakkaan ja päihteisiin liittyen apua koulun nuorisotyöntekijältä haluaisi vain 15 % vastanneista. 9.-luokkalaiset olivat kaivanneet vähiten apua tähän asiaan. Koulukohdittain Kymintehtaan koululla oli haluttu vähiten apua (9 %) ja Urheilupuiston koululla eniten (23 %). Kymintehtaan 9.-luokkalaisista ja Sippolan koulun 8.-luokkalaisista yksikään ei ollut halunnut apua tupakkaan ja päihteisiin liittyen.

Kysyttäessä missä muissa asioissa haluaisi apua koulunuorisotyöntekijältä, oli moni vastannut ”en missään” tai ”en tiedä”. Nuorten ongelmat ja opettajiin liittyvät ongelmat olivat molemmat mainittu vain kerran. Neljä henkilöä oli vastannut ”kaikessa”. Eräs vastaajista oli kirjoittanut ”Noita varten on ystävät!”, vastaaja viittaa vastausvaihtoehtoihin.

Vapaa sana -osuudessa esiintyi monissa lomakkeissa: ”ihan jees”, ”kiva juttu”, ”järkevää”, ”hyvä että sellanen on”, ”<3”, ”Hyvä asia”. Useammasta koulunuorisotyöntekijästä oli sanottu hänen olevan paras! Positiivista palautetta oli annettu työntekijöistä. ”Ihan turhaa!!” ja ”Ei ole tarvetta meidän koulussa” -vastauksia on esiintynyt vain yhdet. Useampi vastaaja oli kaivannut enemmän toimintaa. Muita saatuja kommentteja olivat muun muassa: ”Yläaste ikäinen ei oikeen jaksaa innostua mistään, niin ei kannata yrittää liikaa...” ”Enemmän huomiota meille, voisi kysyä jos näkee jonkun surullisena.” ”Voisi olla helpompaa ehkä mennä juttelemaan jos tilanteesta saataisiin rento.” ”Älkää painottako siinäkin asiassa kristinuskoa, vaan puhukaa ihmisinä.” ”Hyvä kun on tällaisia ihmisiä! Voisi olla enemmänkin!”

7 TULOSTEN TULKINTA

Kyselyaineistossa oli havaittavissa eroja sekä koulujen että luokkien kesken. On oletettavaa, että 7.-luokkalaisilla on erilainen tarve koulunuorisotyöntekijälle kuin 9.-luokkalaisella. Koulukohtaisiin eroihin oli vaikuttanut varmaankin koulunuorisotyöntekijän persoona, sillä kaikki heistä tekevät työtään omalla tyyllillään. Kouluilla on tehty nuorisotyötä myös hieman eri tavoin, joten nuorilla on siitä erilaisia käsityksiä. Pääpiirteittäin kyselyn tuloksista jäi positiivinen mielikuva, eli nuoret kokivat koulunuorisotyön positiivisena ja tärkeänä asiana.

Monet kyselyyn vastanneista eivät olleet olleet tekemisissä koulunuorisotyöntekijän kanssa. He eivät ehkä olleet tiedostaneet, että nuorisotyöntekijä oli ollut mukana 7.-luokkalaisten ryhmätyksissä tai ollut pitämässä erilaisia oppitunteja. Moni vastaajista oli ehkä ajatellut, että ”olla tekemisissä” tarkoittaisi sitä, että olisi ollut esimerkiksi henkilökohtaisesti juttelemassa koulunuorisotyöntekijän kanssa. Merkittävää on myös se, että Valkealan yläkoulussa todella moni 9.-luokkalainen oli vastannut, ettei ollut ollut tekemisissä koulunuorisotyöntekijän kanssa. Asiaan on varmaankin vaikuttanut se, että Valkealassa ei ole ollut koulunuorisotyöntekijää (kyseisten oppilaiden aikana) kuin kyselyn tekemisen aikana. Tällöin 9.-luokkalaiset eivät olleet kenties ehtineet vielä tekemisiin hänen kanssaan.

Puolet kyselyyn vastanneista eivät olleet tienneet, olisiko koulunuorisotyöntekijän jututuksille ollut helppo päästä. Olen pohtinut, mistä tämä voisi johtua. Olen tullut siihen tulokseen, ettei oppilailla ole ollut tarvetta käydä henkilökohtaisesti juttelemassa, ja siksi he eivät myöskään tienneet olisiko työntekijä ollut helposti tavattavissa.

Kouvolassa koulunuorisotyöntekijät ovat tällä hetkellä koululla 2 - 3 päivää viikossa, ja siihen olivat puolet vastaajista olleet tyytyväisiä, kolmannes oli jättänyt vastaamatta ja vain 5 % koki, ettei tuo riitä. Oppilaista 17 % oli vastannut, että nuorisotyöntekijän pitäisi olla tavattavissa ”aina kun tarvii”. Tämä tarkoittaa mielestäni sitä, että nuorten mielestä työntekijän tulisi olla paikalla aina, sillä etukäteen ei voi tietää, milloin hänen apuaan tarvitaan. Näin ollen 40 % oppilaista koki, että nuorisotyöntekijän tulisi olla koululla vähintään 4 kertaa viikossa. Tuloksesta on pääteltävissä, että nykyinen koulunuorisotyöntekijän työaika koululla riittää suurimmalle osalle oppilaista, mutta silti he voisivat tarvita viikossa hänen läsnäoloaan enemmän.

Koulunuorisotyöntekijän järjestämää välituntiohjelmää olivat kaivanneet eniten 7.-luokkalaiset. Kyselyn perusteella he kaipaisivat ohjattua ja toiminnallista tekemistä välitunneille. 8.- ja 9.-luokkalaiset eivät olleet niin innostuneita toiminnallisista aktiviteeteista, mutta uskon monien silti innostuvan toimintaan, kun sellaista olisi tarjolla ja saisi ensin rauhassa seurata sivusta, mitä tapahtuu. Koulujen vanhimmat oppilaat saattavat kokea välituntiojelmiin osallistumisen ehkä lapsellisena tai nolonakin. Uskallan väittää, että jos välitunneilla olisi säännöllisesti (esimerkiksi 1 - 2 kertaa viikossa) jonkinlaista toimintaa, oppilaat tottuisivat siihen ja siitä tulisi normaali osa välituntiaktiviteetteja.

Kyselyyn vastanneet 9.-luokkalaiset olivat niitä, jotka kaipaivat eniten päivystysaikoja. Tämä johtunee siitä, että heitä eivät leikit kiinnosta, mutta he tarvitsisivat aikuista henkilökohtaisten asioiden puimiseen. Yläkouluikäiset eivät välitunneilla juurikaan liiku, vaan he seisoskelevat porukoissa ja ”potkivat kiviä”. Pohdin, onko heille edes tarjolla mitään liikunnallisia aktiviteetteja, joita he voisivat tehdä välitunnilla. Kyselyyn on eräs nuori kirjoittanut ”jalkapallo välitunnille”. Järjestämällä liikunnallisia aktiviteetteja uskoisin nuorten innostuvan tekemään välitunneilla muutakin kuin seisoskelemaan ringissä. Kyselystä ilmenee, että nuoret kaipaavat kilpailuja ja liikuntatempauksia. Kiusaamista esiintyy varmasti joka koulussa, ja ongelmana on, miten se saadaan kitkettyä pois. Voisiko ratkaisuna olla kunnollinen välitunti-tekeminen, jotta energia suuntautuisi muuhunkin kuin toisten kiusaamiseen? Uskoisin, että poikien ”leikkipainit” vähenisivät, kun he pääsisivät purkamaan energiaansa jollain muulla tavoin, vaikkapa pelaamalla jalkapalloa tai koripalloa.

Pieni osa vastaajista oli valmiita osallistumaan keskustelupiireihin. Mielestäni olisi kannattavaa kokeilla sellaista esimerkiksi keskustelemalla ajankohtaisista asioista tai teemoista. Monet kyselyyn vastanneista olivat kertoneet kaipaavansa koulunuorisotyöntekijän juttuseuraa. Keskustelemalla porukassa nuorisotyöntekijän johdolla tärkeistä asioista, saisi moni oppilas haluamaansa jutteluseuraa. Tärkeää on myös huomioda yksittäiset oppilaat, jotka haluavat jutella mieltä painavista asioista. Ketään ei kuitenkaan saa pakottaa osallistumaan välituntitoimintaan, sillä varmasti löytyy niitä, jotka eivät suostu minkäänlaisiin aktiviteetteihin, ja niitä, jotka haluavat oikeasti leipäillä tuntien välissä. Tärkeää olisi, että koulunuorisotyöntekijä saisi esimerkiksi oppilaskunnan jäseniä ja tukioppilaita osallistumaan aktiviteetteihin, jotta he olisivat mallina muille. Tällä tavoin he saisivat muutkin osallistumaan, sillä eihän kukaan viitsi

yksin leikkiä tai pelata. Koulunuorisotyöntekijä on mielestäni oikea ihminen välituntiaktiiviteettien järjestämiseen, hän kun on niin sanotusti vapaa-ajantoiminnan ammattilainen. Opettajilla ei useinkaan riitä aikaa järjestää tuntien välissä välituntiohjelmia.

Urheilupuiston koulu erottui muista kouluista, kun kysyttiin, missä asioissa koulunuorisotyöntekijää voisi lähestyä. Prosentuaalisesti eniten juuri tämän koulun oppilaat voisivat lähestyä koulunuorisotyöntekijäänsä monissa eri asioissa. Onko tämä oppilaiden alkuinnostusta koulunuorisotyöntekijää kohtaan, sillä nuorisotyö Urheilupuiston koulussa on uusia asioita - vai onko työntekijän markkinointi onnistunut erityisen hyvin tässä koulussa? Työntekijän persoona ja, se miten hänen työnkuvansa on markkinoitu oppilaille, vaikuttaa varmasti siihen, haluavatko tai uskaltavatko nuoret lähestyä nuorisotyöntekijää. Parista kyselylomakkeesta ilmeni, että työntekijän pitäisi tehdä itseään enemmän tunnetuksi koulussa ja selkeämmin kertoa, mitä hän koulussa tekee. Eräs 7.-luokkalainen kommentoi: ”Koulunuorisotyö voisi olla enemmän esillä, sillä en edes tiedä mitä siihen kuuluu.”

Taulukko 5. Koulunuorisotyöntekijän kanssa tekemisissä olo verrattuna tietoon kuka hän on

Tiedätkö kuka on koulusi koulunuorisotyöntekijä? * Oletko ollut tekemisissä koulunuorisotyöntekijän kanssa?

Crosstabulation

			Oletko ollut tekemisissä koulunuorisotyöntekijän kanssa?		Total
			Kyllä	En	
Tiedätkö kuka on koulusi koulunuorisotyöntekijä?	Kyllä	Count	410	279	689
		Expected Count	394,1	294,9	689,0
	En	Count	7	33	40
		Expected Count	22,9	17,1	40,0
Total	Count	417	312	729	
	Expected Count	417,0	312,0	729,0	

Ne, jotka olivat olleet tekemisissä koulunuorisotyöntekijän kanssa, olivat tienneet myös kuka hän on. Ne, jotka eivät olleet tienneet kuka on koulunsa nuorisotyöntekijä, eivät myöskään olleet olleet tekemisissä tämän kanssa. Riippuvuutta esiintyi sen välillä, onko ollut tekemisissä ja onko tietoinen, kuka on koulunuorisotyöntekijä (p-arvo ,000). Koulunuorisotyöstä olisi tärkeää kertoa enemmän.

Jatko-opiskeluun liittyvissä asioissa apua koulunuorisotyöntekijöiltä kaipasi vain viidennes. Tämä kuvaa mielestäni sitä, että nuoret hoitavat nämä asiat todennäköisesti opinto-ohjaajan kanssa. Se on hyvä, sillä tuonkaltainen neuvontatyö ei mielestäni kuulu nuorisotyöntekijän tehtäviin. Merkittävää on kuitenkin se, että Eskolanmäen koulun 9.-luokkalaisista yli puolet oli valinnut tämän vaihtoehdon. Johtuneeko se opinto-ohjaajan kiireellisyydestä vai ovatko Eskolanmäen oppilaat vain avoimempia sen suhteen, kenen kanssa jatko-opiskeluasioista keskustelevat?

7.-luokkalaiset halusivat apua kiusaamiseen 8.- ja 9.-luokkalaisia enemmän. Koulu-
jen nuorimmista oli puolet valinnut kiusaamisen asiaksi, jossa nuorisotyöntekijän apu
voisi olla tarpeen. Kiusataanko 7.-luokilla enemmän vai eikö 8.- ja 9.-luokilla enää
”kehdata” mennä pyytämään apua? Kiusaaminen ja siihen puuttuminen onkin noussut
yhdeksi keskeisimmäksi teemaksi kyselyissä. Ohessa kahden 9.-luokkalaisen kom-
mentit kiusaamisesta: ”Enemmän apua kiusatuille. Kauhea katsoa, kun toiset kärsii.”
”Tehkää jotta sen kiusaamisen suhteen”. Eräs 8.-luokkalainen oli kirjoittanut vapaan
sanan osuuteen: ”Kiusaamisesta pitäisi päästä eroon, koska se vaikuttaa mielentervey-
teen. Esim. suurin osa ”seonneista” ihmisistä on koulukiusattuja!” Miksi kiusaamiseen
puuttumiseen kaivataan koulunuorisotyöntekijää, eivätkö opettajat tee asialle riittävästi?
Hamarus (2010, 89) toteaa, että oletusarvona pidetään sitä, että opettajan kuuluu
puuttua kiusaamiseen. Osa opettajista puuttuukin tilanteisiin, mutta osa ei. Opettajat
ovat vastanneet, etteivät usein huomaa tilanteita, ne unohtuvat kiireen keskellä tai he
eivät vain osaa puuttua tilanteeseen. Kiusaaminen on huomattava ja sen huomaakin,
jos asiaan kiinnittää huomiota (Höistad 2003, 79). Vaikuttaa siltä, ettei opettajilla ole
resursseja havaita tai puuttua kiusaamiseen, siksi onkin tärkeää, että koulussa olisi jo-
ku, joka voisi kiusaamiseen puuttua ajan kanssa.

Nuorilla on huolia ja murheita, jotka pitää päästä jollekin kertomaan. Valitettavasti
opettajilla ei ole aikaa kuunnella jokaista oppilasta, kuraattoreilla on pitkät jonot ja
terveydenhoitajien tehtävänä on hoitaa ennemminkin fyysisiin sairauksiin liittyviä asi-
oita, eikä vaihtaa kuulumisia oppilaiden kanssa. Mutta onko nykypäivänä nuorilla ko-
tona aikuista, joka oikeasti kuuntelisi? ”Koulu päivän aikana on melko vähän kahden-
keskeistä kanssakäymistä. Opettaja kohtaa luokkatilanteissa, välituntitilanteissa ja
käytävillä oppilasryhmän. - - Luokanvalvojien ei ole opetustyön ja hallinnollisten töi-
den vuoksi juuri mahdollista tavata erikseen jokaista oppilasta, saati jokaisen oppilaan
vanhempia. (Hietala ym. 2010, 15)”. Wallin (2011, 137) puhuu kirjassaan koulusosi-

aalityöntekijöiden eli kuraattorien kiireestä. Yhdellä työntekijällä on erittäin suuri määrä oppilaita, joten resurssit ennakoivaan ja ennaltaehkäisevään lastensuojelutyöhön ynnä muuhun vähenevät. Tästä voisi siis päätellä, että kuraattoreilla ei myöskään ole aikaa jutella oppilaiden kanssa ”turhanpäiväisiä” eikä auttaa pienissä mieltä painavissa asioissa. Niinpä, kuka sitten kuuntelee ja auttaa nuorta? Kyselystä ilmeni, että nuorilla on tarvetta aikuiselle kuuntelijalle. Näkemykseni on se, että koulussa on erittäin suuri tarve yhdelle aikuiselle, jolla on aikaa ja halua kuunnella, mitä nuorilla on sanottavaa. Eräs 9.-luokkalainen oli vastannut kyselyyn: ”Aikuiset saavat tietää ongelmista aina viimeiseksi, joten ongelmien ennaltaehkäisy tärkeää”. Tämä kuvaa mielestäni sitä, että jos nuorella ei ole luotettavaa, tuttua ja turvallista aikuista, he eivät kerro ongelmistaan ennen kuin ne paisuvat liian suuriksi. Koulunuorisotyöntekijä on mielestäni oikea henkilö tarkkailemaan ja puuttumaan ennaltaehkäisevästi nuorten asioihin, koska muulla koulun henkilökunnalla on paljon muitakin asioita hoidettavana.

Tasanko (2007, 55) on päätenyt Kentissä tehdyn työjaksonsa aikana hyvin samankaltaisiin päätelmiin koulunuorisotyöntekijöistä kuin minä. Hän kokee, että nuorisotyöntekijän tulisi työskennellä koulussa päivittäin ja olla osa henkilökuntaa, jotta pääsisi paremmin koulujärjestelmän sisälle. Nuorten tulisi tietää nuorisotyöntekijän paikallaloosta, jotta he voisivat tarpeen tullen turvautumaan hänen apuunsa. Nuorisotyöntekijän tulisi olla nuorten luottoaikuinen.

Tutkimus osoittaa, että koulunuorisotyöntekijöitä tarvitaan Kouvolan kaupungin yläkouluissa. Jokaisella koululla on erilaiset tarpeet nuorisotyöntekijän suhteen, mutta koen, että nuorisotyöntekijöille olisi tärkeää luoda jonkinlainen yhtenäinen työnkuva. Silloin kaikki koulut saisivat parhaan mahdollisen hyödyn koulunuorisotyöstä eikä koulujen henkilökunnalla olisi epäselvyyksiä siitä, mitä nuorisotyöntekijä koululla tekee. Verrattaessa nuorten kertomaa, mihin he tahtoisivat apua koulunuorisotyöntekijältä ja mitä hänen pitäisi koulussa tehdä, vaikuttaa siltä, että hän olisi koulun toimilisiäaikuinen.

8 POHDINTA

Nuorten elämäntavat ja kasvatus ovat muuttuneet viimeisen kymmenen vuoden aikana paljon. Oma näkemykseni on, että nuorten tarpeet ovat muuttuneet, mikä näkyy myös koulumaailmassa. Nuoret tarvitsevat kaiken kiireen keskellä jonkun luotettavan ja turvallisen aikuisen, jonka kanssa voi jutella ja jakaa ajatuksiaan. Siksi minusta on erittäin tärkeää, että koulunuorisotyötä kehitetään eikä siitä missään tapauksessa saa luopua. Tutkimukseni osoitti selkeästi, miten suuri tarve nuorilla on puhua asioistaan. Opettajat eivät välttämättä ole oikeita henkilöitä juttelukavereiksi, sillä heillä ei ole aikaa moiseen - niin tärkeää kuin se olisikin. Opettajan työhön kuuluu myös jatkuva arviointi, mikä voi karistaa oppilaan uskalluksen jutella hänen kanssaan henkilökohtaisista asioista.

Koulussa tehtävä nuorisotyö on haastavaa ja siinä tarvitsee monipuolista osaamista. Kun nuoret tulevat keskustelemaan, heillä voi olla monenlaisia huolia ja murheita, jolloin laaja-alainen sosiaalialan tuntemus ei ole pahasta. Työharjoittelussa olen ollut seuraamassa koulunuorisotyötä hyvinkin läheltä. Tuolloin ilmeni, että mielenterveyden ylläpitoon liittyvät taidot korostuvat koulunuorisotyön tehtävissä.

Mielestäni sosionomilla on hyvät valmiudet toimia koulunuorisotyöntekijänä, sillä sosionomilla on erittäin laaja sosiaalialan tuntemus ja ammattitaito. Koulussa tehtävässä nuorisotyössä korostuu myös yhteiskunnallinen osaaminen sekä sosiaalialan palvelujärjestelmän tuntemus, sillä hyvin todennäköistä on, että työssä joutuu ohjaamaan oppilaita oikeiden palveluiden piiriin. Koulunuorisotyössä asiakaslähtöisyys on yksi perusasioista. On tärkeää osata vaikuttaa myös koko koulu yhteisöön, sillä muutokset onnistuvat ainoastaan, jos kaikki puhaltavat yhteen hiileen.

Opinnäytetyön tekeminen on ollut opettavainen kokemus. Olen oppinut, kuinka tutkimuksia tehdään ja kuinka saatuja tutkimustuloksia tulkitaan. Jonkin verran olen oppinut uutta teorian tietoa nuorisotyöstä ja nuorten kasvattamisesta. On hienoa havaita, että tutkimusten avulla on mahdollisuus vaikuttaa ja kehittää.

LÄHTEET

Cowie, H & Jennifer, D. 2008. New Perspectives on Bullying : A Guide for Practitioners. E-kirja. Open University Press.

Hamarus, P. 2008. Koulukiusaaminen Huomaa, puutu, ehkäise. Helsinki: Kirjapaja.

Hietala, T., Kaltiainen, T., Metsärinne, U. & Vanhala, E. 2010. Nuori ja mieli - koulu mielenterveyden tukena. Helsinki: Tammi.

Hirsjärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. 2010. Tutki ja kirjoita. 15. - 16. painos. Helsinki: Tammi.

Hirvonen, E. 2009. Nuorisotyö sosiaalisen asiantuntijuuden areenoilla. Teoksessa: Raitakari, S & Virokannas, E. (toim.) Nuorisotyön ja sosiaalityön jaetut kentät. Nuorisotutkimusseura. s.41 - 61.

Hotakka, M. 2012. Koulunuorisotyön tarpeen arviointi Mikkelissä - ”Kouluissahan ne nuoret on, kun ne on pakotettu tänne!” Opinnäytetyö. Mikkelin ammattikorkeakoulu.

Höistad, G. 2003. Irti kiusaamisen kierteestä. Helsinki: Kirjapaja.

Isoherranen, K. 2005. Moniammatillinen yhteistyö. Helsinki: WSOY.

Kananen, J. 2010. Opinnäytetyön kirjoittamisen käytännön opas. Jyväskylä: Jyväskylän ammattikorkeakoulu.

KiVa Koulu -hanke. KiVa Koulu -Internet-sivut. Saatavissa:

<http://www.kivakoulu.fi/hanke>. [Viitattu: 17.9.2012].

Kolehmainen, M. 2012. Uusiutuva koulu ja nuorisotyö -hanke. Humanistisen ammattikorkeakoulun Internet-sivut. Saatavissa:

<http://www.humak.fi/tutkimus/hankkeet/uusiutuva-koulu-ja-nuorisotyö-hanke>. [Viitattu 3.10.2012].

Kouvolan koulunuorisotyö. Kouvolan kaupunki, Nuorisopalvelut. Esite.

Kurki, L., Nivala, E. & Sipilä-Lähdekorpi, P. 2006. Sosiaalipedagoginen sosiaalityö koulussa. Helsinki: FINN LECTURA.

Lines, D. 2007. Bullies : Understanding Bullies and Bullying. E-kirja. Jessica Kingsley Publishers.

Löytönen, A. 2011. ”Et olis vaan joku olemassa” - Joensuulaisten nuorten näkemyksiä koulunuorisotyöstä. Opinnäytetyö. Humanistinen ammattikorkeakoulu.

Nieminen, J. 2007. Vastavoiman hahmo - Nuorisotyön yleiset tehtävät, oppimisympäristöt ja eetos. Teoksessa: Hoikkala, T. & Sell, A. Nuorisotyötä on tehtävä Menetelmien perustat, rajat ja mahdollisuudet. Nuorisotutkimusseura. s. 21 – 43.

Nuorisolaki 27.1.2006/72. FINLEX.

Nuorisopalvelut. 10.9.2012. Kouvolan kaupungin Internet-sivut. Saatavissa: <http://www.kouvola.fi/index/aikuisvaestolle/nuoriso.html>. [Viitattu 17.9.2012].

Nuorisotyö koulussa -hanke. Kouvolan kaupungin Internet-sivut. Saatavissa: <http://www.kouvola.fi/palvelut/nuoriso/perusnuorisotyö/nuorisotyökoulussa.html>. [Viitattu 13.4.2011].

Perusopetuksen opetussuunnitelman perusteet. 2004. Opetushallitus. Saatavissa: http://www.oph.fi/download/139848_pops_web.pdf. [Viitattu 12.10.2012].

Perusopetuslaki 21.8.1998/628. FINLEX.

Pohjola, K. 2010. Nuorisotyö koulussa – nuorisotyö osana monialaista oppilashuoltoa. A: Tutkimuksia ja raportteja 54. Mikkelin ammattikorkeakoulu.

Pänkäläinen, A. 2011. Koulunuorisotyöntekijän ammatilliset valmiudet. Opinnäytetyö. Mikkelin ammattikorkeakoulu.

Salmivalli, C. 2010. Koulukiusaamiseen puuttuminen. 2. uudistettu painos. Jyväskylä: PS-kustannus.

Sarajärvi, A & Tuomi, J. 2009. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. Helsinki: Tammi.

Siekkinen, E. 2010. LINKKI, LIIMA JA ÄÄNITORVI : Koulunuorisotyön tavoitteet ja työn tuoma lisäarvo. Opinnäytetyö. Humanistinen ammattikorkeakoulu.

Soanjärvi, K. 2011. Mitä on moniammatillinen nuorisotyö? Nuorisotyön villiä kenttää kesyttämässä. Väitöskirja. Jyväskylän yliopisto.

Tasanko, P. 2007. Koulu ja nuorisotyö nuoren kasvun tukijana - yhteistyömalli ja hyvät käytännöt Iso-Britannian Kentin kreivikunnassa sekä Etelä-Suomen läänissä. Projektin loppuraportti. Etelä-Suomen läänihallitus.

Tilus, P. 2004. Pelistä pois? Huolehtivan koulun haaste. Jyväskylä: PS-kustannus.

Vehkalahti, K., Rutanen, N., Lagström, H. & Pösö, T. 2010. Kohti eettisesti kestävä lasten ja nuorten tutkimusta. Teoksessa: Vehkalahti, K., Rutanen, N., Lagström, H. & Pösö, T. (toim.) Lasten ja nuorten tutkimuksen etiikka. Nuorisotutkimusseura. s. 10 - 23.

Viemerö, J. Sosiaalityö. Suomen kuntaliiton Internet-sivut. Saatavissa: <http://www.kunnat.net/fi/asiantuntijapalvelut/soster/sosiaalipalvelut/sosiaalityo/Sivut/default.aspx>. [Viitattu 17.9.2012].

Vilkkä, H. 2005. Tutki ja kehitä. Keuruu: Tammi.

Vilkkä, H. 2007. Tutki ja mittaa. Keuruu: Tammi.

Walldén, J. 2011. Nuorisotyön kuvaus. Terveysten ja hyvinvoinnin laitoksen Internet-sivusto. Saatavissa: http://www.thl.fi/fi_FI/web/kasvunkumppanit-fi/palvelut/nuorten/nuorisotyö. [Viitattu 13.4.2011].

Wallin, A. 2011. Sosiaalityö koulussa avaimia hyvinvointiin. Helsinki: Tietosanoma.

Hei yläkoululainen!

Olen sosionomiopiskelija Henni Tommola. Teen opinnäytetyön Kouvolan kaupungille koulunuorisotyöstä. Oheisen kyselyn avulla pyrin kartoittamaan yläkoululaisten mielipidettä ja näkemystä koulunuorisotyöstä, sen tarpeellisuudesta ja siitä, millaista sen pitäisi olla. Tarkoituksena on kehittää tulosten avulla koulunuorisotyötä niin, että siitä olisi mahdollisimman paljon apua yläkoululaisille! On siis tärkeää, että vastaat kysymyksiin huolella! Vastaukset käsitellään luottamuksellisesti.

Kyselyyn vastaamiseen kuluu noin 10 minuuttia.

1. Missä koulussa olet?

- a) Sippolan koulu b) Myllykosken yhteiskoulu c) Hirvelän koulu
d) Valkealan yläkoulu e) Urheilupuiston koulu f) Kymintehtaan koulu
g) Eskolanmäen koulu h) Inkeröisten yhteiskoulu

2. Millä luokalla olet?

- a) 7 lk b) 8 lk c) 9 lk

3. Tiedätkö kuka on koulusi koulunuorisotyöntekijä?

- a) Kyllä b) En

4. Oletko ollut tekemisissä koulunuorisotyöntekijän kanssa?

- a) Kyllä b) En

Jos vastasit edelliseen kyllä, millaisissa asioissa olet ollut koulunuorisotyöntekijän kanssa tekemisissä?

5. Onko koulunuorisotyöntekijä tarpeeksi usein koululla?

- a) Kyllä b) Ei c) Joskus d) En tiedä

6. Kuinka usein koulunuorisotyöntekijän tulisi olla tavattavissa?

7. Onko koulunuorisotyöntekijän luokse/juttusille helppo päästä?

- a) Kyllä b) Ei c) En tiedä

8. Millaisia asioita koulunuorisotyöntekijän tulisi tehdä koulussa?

9. Pitäisikö koulunuorisotyöntekijän olla enemmän mukana välitunneilla?

- a) Kyllä b) Ei c) En tiedä

10. Millaista ohjelmaa koulunuorisotyöntekijä voisi järjestää välitunneille (voit valita useita)?

- Ei mitään Liikuntatempauksia Yhteisleikkejä
 Keskustelupiirejä Kilpailuja Päivystysaikoja
 Muuta, mitä? _____

11. Millaisissa asioissa haluaisit apua koulunuorisotyöntekijältä (voit valita useita)?

- Perheeseen liittyvissä asioissa/ongelmissa Kiusaamistilanteissa
 Seurusteluun liittyvissä asioissa/ongelmissa Oppimisvaikeuksissa
 Kaverisuhteisiin liittyvissä asioissa/ongelmissa Koulunkäynnissä yleisesti
 Mielenterveyteen liittyvissä asioissa Jatko-opiskeluun liittyvissä asioissa
 Tupakkaan/päihteisiin liittyvissä asioissa Kun tarvitsen aikuista kuuntelijaa
 Harrastuksiin/vapaa-aikaan liittyvissä asioissa
 Muissa asioissa, missä? _____

12. Vapaa sana liittyen koulunuorisotyöhön, ideoita ja ajatuksia.

KIITOS VASTAUKSISTASI!